

**Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
we Wrocławiu**

Sweco Hydroprojekt Kraków Sp z o.o	
Wpłynęło dnia	2015 - 10 - 0 6
Zał	.....
Znak sprawy HK-2346/325/2053, 15	

Wrocław, dnia 30 września 2015 r.

WOOS.4233.8.2013.LCK.54

DECYZJA

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „a” tiret piąte, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” oraz art. 82 i art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 zm.) w związku z art. 104 § 1 i 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), a także § 2 ust. 1 pkt 35 oraz § 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, złożonego przez pełnomocnika Pana Jarosława Maciasia w dniu 28 października 2013 r. (pismo z dnia 22 października 2013 r., znak: HK-2346/125/2323/13), uzupełnionego w dniu 15 listopada 2013 r. (pismo z dnia 13 listopada 2013 r., znak: HK-2362/134/2504/13) w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej”,

ustalam

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej”, według wariantu najkorzystniejszego dla środowiska .

I. Określam

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Szalejów Górny” na rzece Bystrzyca Dusznicka, wraz z infrastrukturą towarzyszącą, w sołectwach Szalejów Górny i Szalejów Dolny, w gminie Kłodzko, powiecie kłodzkim w województwie dolnośląskim. Bystrzyca Dusznicka jest lewobrzeżnym dopływem Nysy Kłodzkiej. Przekrój zaporowy zbiornika został przyjęty w km 8+910 rzeki Bystrzyca Dusznicka. Administracyjnie inwestycja znajduje się na terenie gminy Kłodzko, na działkach obrębu Szalejów Górny i Szalejów Dolny.

2. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

- 2.1 Prace prowadzić w godzinach dziennych.
- 2.2 Wycinkę drzew i krzewów w czaszy zbiornika prowadzić wyłącznie w strefie prawdopodobieństwa zalewu $Q_p=10\%$ oraz pod obiektami planowanymi do budowy (m. in.: zaporą, nowe koryta, opaski brzegowe, infrastruktura).
- 2.3 Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją inwestycji w okresie od 15 marca do 15 sierpnia prowadzić pod nadzorem specjalisty ornitologa, który przed dokonaniem wycinki dokona oględzin pod kątem obecności ptaków, a w przypadku potwierdzenia ich występowania – wskaże dopuszczalny termin prowadzenia wycinki. W pozostałym okresie (od 15 sierpnia do 15 marca) ww. nadzór nie jest wymagany.
- 2.4 Wycinkę drzew o pierśnicy powyżej 50 cm prowadzić pod nadzorem chiropterologa, który przed dokonaniem wycinki dokona oględzin pod kątem obecności nietoperzy, a w przypadku potwierdzenia ich występowania – wskaże dopuszczalny termin i sposób prowadzenia wycinki.
- 2.5 Karczowanie korzeni wyciętych drzew i krzewów rosnących na skarpach koryt potoków przeprowadzić poza okresem od 1 marca do 30 maja (optymalny termin to 1 czerwca – 30 sierpnia).
- 2.6 Przed rozpoczęciem robót - przy udziale fitosocjologa - w sposób widoczny dla wykonawców prac oznaczyć w terenie granice przylegających do obszaru przeznaczonego pod teren robót siedlisk przyrodniczych: * 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, *9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis-Acerion pseudoplatani*) oraz 9170 łąk środkowoeuropejski i subkontynentalny. W obrębie przeznaczonych do pozostawienia płatów siedlisk nie lokalizować zapleczy budowy, dróg dojazdowych ani nie składować materiałów.
- 2.7 Prace ziemne w obrębie brył korzeniowych drzew i krzewów przeznaczonych do pozostawienia wykonywać ręcznie.
- 2.8 Pnie drzew znajdujące się w pasie robót lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie narażonych na uszkodzenia mechaniczne zabezpieczyć przed uszkodzeniem do wysokości nie mniejszej niż 1,5 m od poziomu gruntu.
- 2.9 Nie składować materiałów ani nie wyznaczać nowych dróg transportu w obrębie 1 m od pni drzew oraz krzewów.
- 2.10 Prace związane ze zrywaniem humusu przeprowadzić w okresie od 15 sierpnia do 15 marca.

- 2.11 Przed rozpoczęciem prac zebrać wierzchnią warstwę gleby i złożyć ją w pryzmach w pobliżu pasa robót. Do czasu jej ponownego wykorzystania do makroniwelacji terenu, utrzymywać ją w odpowiedniej wilgotności (nie dopuścić do przesuszenia - w razie potrzeby zraszać) i temperaturze (zabezpieczać przed przemarzaniem, np. wykorzystując do tego celu słomiane maty).
- 2.12 Nie rzadziej niż raz dziennie kontrolować wykopy i inne miejsca mogące stanowić pułapki dla zwierząt, a znajdujące się w nich zwierzęta niezwłocznie odławiać i wypuszczać poza obszar inwestycji, przy czym ostatnią kontrolę obecności zwierząt w wykopach przeprowadzić bezpośrednio przed zasypaniem wykopów lub ich wypełnieniem materiałami budowlanymi.
- 2.13 Dowóz materiałów i ruch pojazdów obsługujących inwestycję prowadzić w pierwszej kolejności po istniejących drogach publicznych, leśnych lub gruntowych. W razie konieczności wykonania dodatkowej drogi dojazdowej do miejsca inwestycji, wyznaczyć ją w postaci możliwie najkrótszego odcinka, poza siedliskami, o których mowa w punkcie I.2.6, a na jej przebiegu ułożyć tymczasowe nawierzchnie z płyt lub desek, które po zakończeniu prac należy usunąć.
- 2.14 Niezwłocznie po zakończeniu prac zlikwidować drogi tymczasowe w czaszy zbiornika.
- 2.15 Nie dopuszcza się ruchu pojazdów kołowych wzdłuż potoku oraz przemieszczania mas ziemnych, żwiru i kamieni poprzez przepychanie materiału w korycie ciekłu. W korycie ciekłu niedopuszczalne jest wyznaczanie dróg technologicznych, za wyjątkiem miejsc, gdzie wyznaczone będą przejazdy poprzeczne np. w formie brodów. Sprzęt należy wprowadzać od strony brzegu.
- 2.16 Nie pozyskiwać kamieni, żwirów ani innych materiałów stanowiących materiał denny koryta rzeki Bystrzycy Dusznickiej.
- 2.17 Nie prowadzić prac w korytach cieków w okresie od 1 marca do 30 maja. Maksymalnie ograniczyć prowadzenie prac w okresie od 1 września do końca lutego.
- 2.18 Prace w korytach cieków należy prowadzić pod nadzorem ichtiologa (w trakcie prowadzenia robót wizyty nie rzadziej niż raz na 3 dni).
- 2.19 Ewentualne prace w ciekach prowadzić odcinkowo (zaczynając od odcinków zlokalizowanych w górnych partiach cieków) oraz jednostronnie, z zachowaniem ciągłości hydrologicznej cieków, a przy niskich stanach wody z zachowaniem odpowiednich głębokości dla bytowania ichtiofauny (głębokości te winien wskazywać ichtiolog). Ponadto wody cieków należy zabezpieczyć przed zanieczyszczeniem poprzez oddzielenie ich od miejsca prowadzenia prac (np. grodzą z miejscowego materiału lub prowadzenie wód rurociągiem). Powyższe wskazania nie dotyczą nowo formowanych odcinków ciekłu.

- 2.20 Należy stale prowadzić obserwacje zachowania ichtiofauny na odcinku poniżej prowadzonych robót. Kontroli winien dokonywać ichtiolog nie rzadziej niż raz na 3 dni na odcinku do 500 m poniżej miejsca prowadzenia robót. W przypadku stwierdzenia śnięcia ryb, należy niezwłocznie przerwać prace i bezwzględnie dostosować się do wskazań ichtiologa.
- 2.21 Należy kontrolować stężenie zawiesiny w nurcie rzeki Bystrzyca Dusznicka, w punkcie zlokalizowanym 1 km poniżej miejsca prowadzenia prac. Kontrole wykonywać co 14 dni lub częściej. W przypadku gdy stężenie zawiesin będzie przekraczało 40 mg/l, wprowadzić przerwę w pracach o długości wskazanej przez ichtiologa.
- 2.22 Miejsca gromadzenia materiałów sypkich oraz produkcji materiałów budowlanych (mas betoniarskich, prefabrykatów, kruszyw, itp.) lokalizować w odległości nie mniejszej niż 100 m od koryta rzeki.
- 2.23 Po zakończeniu robót teren uporządkować i wykonać zabiegi wspomagające odtworzenie terenów zielonych, w tym obsiew z wykorzystaniem rodzimych gatunków zgodnych z warunkami siedliskowymi. Wyboru gatunków do obsiewu dokonać we współpracy z botanikiem.
- 2.24 Pierwsze przepuszczenie wód z tymczasowego koryta do koryta dopływowego na spust denny zapory przeprowadzić w okresie od 1 czerwca do końca lutego (optymalny termin to 1 czerwca - 31 sierpnia).
- 2.25 Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w punktach I.2.3, I.2.4, I.2.6 i I.2.18, a także dokumenty potwierdzające udział specjalisty (np. protokół z ustaleń i/lub oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w terminie do 30 dni po dokonaniu ustaleń i/lub po realizacji ustaleń.
- 2.26 Przed rozpoczęciem prac przy udziale specjalisty teriologia przeprowadzić kontrolę pod kątem występowania schronień, nor wydry i bobra. W przypadku zinwentaryzowania użytkowanych w okresie prowadzenia prac schronień i nor ww. gatunków zwierząt należy je oznakować i zabezpieczyć przed zniszczeniem, a prace w ich obrębie prowadzić w sposób wskazany przez ww. specjalistę.
- 2.27 Przed rozpoczęciem fazy budowy wykonać zaplecze budowy i drogę dojazdową do zaplecza budowy. Zaplecze służyć ma do magazynowania materiałów budowlanych, garażowania i tankowania maszyn, bieżących napraw maszyn i urządzeń, lokalizacji obiektów socjalnych (szatnie, biuro, przenośne kabiny sanitarne) i pojemników na odpady.
- 2.28 Teren zaplecza budowy, po którym poruszać się będą maszyny i samochody zabezpieczyć od podłoża. Każdego dnia po zakończeniu pracy, a szczególnie w dni

- wolne od pracy, maszyny i samochody parkować na wyznaczonym do tego celu terenie zaplecza budowy - do obsługi i tankowania maszyn należy wydzielić część powierzchni zaplecza, która będzie uszczelniona od podłoża.
- 2.29 Należy ograniczyć ilość zebranych mas ziemnych do ilości niezbędnej do budowy zapory oraz obiektów towarzyszących, z zachowaniem następującej kolejności pobierania materiałów:
- najpierw wykorzystać ziemię wydobytą podczas budowy łapacza rumoszu,
  - następnie wykorzystać materiał ziemny na terenie bliżej zapory w czaszy zbiornika (po wykarczowaniu czaszy w obszarze Q10%),
  - gdy to nie będzie wystarczające do budowy zapory należy skorzystać z pozostałych terenów najlepiej wykorzystywanych dotychczas rolniczo bez zadrzewień i zakrzewień.
- 2.30 Masy ziemne zebrać w odległości nie mniejszej niż 50 m od rzeki (nie dotyczy łapacza rumoszu i wykopu pod zaporę), przy zastosowaniu zabezpieczeń od strony wody (ogrodzenia, rowy opaskowe etc.).
- 2.31 W trakcie urabiania zboczy doliny (w tym także dla pozyskania materiału na budowę) należy odpowiednio wyprofilować skłony stoków, najlepiej tarasowo, tak aby zachować kąt stoku nieprzekraczający 30°. Makroniwelacyjne prace tego typu winny uwzględnić także tereny o predyspozycjach do ruchów masowych (część południowo-wschodnia projektowanego zbiornika).
- 2.32 Wszelkie prace ziemne związane z budową projektowanej inwestycji wykonywać pod ciągłym dozorem uprawnionego i doświadczonego geologa.
- 2.33 Wykonawca zobowiązany jest do cyklicznego usuwania zanieczyszczeń powstałych na drogach w wyniku ruchu samochodów i maszyn związanych z realizacją projektowanego zamierzenia inwestycyjnego.
- 2.34 Zaplecze budowy zlokalizować na działce nr 804/8 (w sąsiedztwie działek 770 i 804/7) obręb Szalejów Górny.
- 2.35 Należy sprawdzać na bieżąco stan techniczny pracujących maszyn budowlanych i transportowych, aby wyeliminować wycieki węglowodorów ropopochodnych do podłoża.
- 2.36 W przypadku zaistnienia jakichkolwiek awarii w zakresie zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi grunt zanieczyszczony na skutek awarii należy natychmiast usunąć i przekazać podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na jego dalsze zagospodarowanie.
- 2.37 W pobliżu miejsca garażowania i tankowania maszyn powinno znajdować się stanowisko z sorbentem służącym do likwidacji powstałych wycieków i wylewów substancji ropopochodnych.

- 2.38 Zaplecze budowy należy wyposażyć w szczelne bezodpływowe zbiorniki ścieków bytowych, których zawartość będzie przekazywana podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich zagospodarowanie.
  - 2.39 Należy w maksymalny sposób ograniczyć czas prowadzenia odwodnień i stosować metody ograniczające ilość odpompowywanej wody wraz z jej ochroną przed zanieczyszczeniem.
  - 2.40 Stosować wyłącznie sprawne technicznie środki transportu i urządzenia z atestami o niskiej emisji dźwięku. Eliminować z pracy niesprawne urządzenia, mogące powodować podwyższony poziom hałasu w ich otoczeniu.
  - 2.41 W trakcie prowadzonych prac budowlanych ograniczyć skutki wtórnego zapylenia poprzez zachowanie wysokiej kultury robót, w szczególności poprzez systematyczne porządkowanie placu budowy, zraszanie pyłących powierzchni dróg, usuwanie powstałych zanieczyszczeń z wykorzystaniem urządzeń mechanicznych (specjalistycznych samochodów). W miejscach wyjazdu sprzętu ciężkiego z placu budowy zainstalować stanowiska, gdzie będzie się odbywać wstępne usuwanie gruntu czy błota z kół pojazdów, które stanowią źródło niezorganizowanego pylenia z powierzchni dróg.
  - 2.42 Odpady powstające podczas realizacji inwestycji należy segregować i magazynować selektywnie w pojemnikach lub w wydzielonych i przystosowanych do tego celu miejscach, w warunkach zapobiegających pyleniu i rozwiewaniu frakcji lekkich oraz ich negatywnemu oddziaływaniu na środowisko oraz zapewnić ich sukcesywny odbiór przez podmioty uprawnione do dalszego ich gospodarowania.
  - 2.43 Odpady niebezpieczne należy segregować i magazynować odrębnie w wyznaczonych pojemnikach ustawionych na terenie utwardzonym, zabezpieczonym przed dostępem osób trzecich do czasu przekazania podmiotom uprawnionym do dalszego gospodarowania tymi odpadów.
- 3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne na etapie eksploatacji przedsięwzięcia:**
- 3.1 Wodę w zbiorniku przetrzymywać nie dłużej niż 7 dób (168 godzin), a w sytuacjach nadzwyczajnych do 500 godzin.
  - 3.2 Utrzymywać przepływ nienaruszalny poniżej zapory.
  - 3.3 Nie częściej niż raz na 5 lat wybierać rumosz skalny z łapacza rumoszu.
  - 3.4 Prace konserwacyjne w czaszy zbiornika prowadzić poza okresem od 1 kwietnia do 15 maja.
  - 3.5 Prace konserwacyjne w łapaczu rumoszu prowadzić pod nadzorem ichtiologicznym.
  - 3.6 Regularnie, nie rzadziej niż raz w roku, oczyszczać urządzenie spustowe, w szczególności progi różnicujące przepływ i szczeliny dla migracji ryb w tych progach.

- 3.7 Usuwać mechanicznie nasypiska przy wylocie z niecki wypadowej od strony wody dolnej oraz przy wlocie do urządzenia spustowego od strony wody górnej.
- 3.8 Tereny położone w obrębie suchego zbiornika, do których inwestor posiada tytuł prawny, wykorzystywać jako pastwisko lub łąki kośne. Wskazane koszenie corocznie (konieczne nie rzadziej niż raz na 2 lata) w okresie 1 – 30 września, z pozostawieniem – każdorazowo w innym miejscu 5 -10 % powierzchni łąk niekoszonych i wywozem biomasy.
- 3.9 Nie dopuszcza się wykorzystania łapacza rumoszu do celów wędkarskich.
- 3.10 Oświetlenie inwestycji ograniczyć wyłącznie do korony i korpusu zapory, placu manewrowego przy wejściu do upustu dennego, parkingu przy budynku zaplecza, drogi na koronie zapory. Do oświetlenia wykorzystać oprawy z odbłyśnikami ograniczającymi rozprzestrzenianie się światła poza teren przeznaczony do oświetlenia.
- 3.11 Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w punktach I.3.5, a także dokumenty potwierdzające udział specjalisty (np. protokół z ustaleń i/lub oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w terminie do 30 dni po dokonaniu ustaleń i/lub po realizacji ustaleń.
- 4. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji do wydania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.**
- 4.1 Zachować przepływ nienaruszalny na rzece Bystrzyca Dusznicka poniżej zapory.
- 4.2 W dnie kanału spustowego wykonać ciąg progów stałych o wysokości 0,1 m ustawionych prostopadle do nurtu i wyposażonych w szczelinę o szerokości 0,9 m – 0,95 m. Szczeliny w sąsiadujących zastawkach lokalizować przeciwnielegle.
- 4.3 Wylot z urządzenia spustowego wprowadzać bezpośrednio do niecki wypadowej w taki sposób, aby zachować ciągłość lustra wody.
- 4.4 Szczeliny kratownic na doprowadzeniu wody do urządzenia spustowego od strony wody górnej winny wynosić nie mniej niż 0,35 m.
- 4.5 Na odcinkach, gdzie zachowane zostanie stare koryto: nie ingerować w dno ciek; nie zmieniać szerokości koryta ciek, umocnienia ograniczyć wyłącznie do wykonania opasek z kamienia łamanego na brzegach wklęsłych, układanych na geowłókninie do wysokości nie większej niż 2 m lub do wysokości brzegu ciek.
- 4.6 Masy ziemne niewbudowane w zaporę i inne obiekty (np. drogi), wykorzystać do makroniwelacji terenu, w tym obszarze, z którego pozyskano masy ziemne (z wyjątkiem łapacza rumoszu).

- 4.7 Zagwarantować swobodny odpływ, bez piętrzenia wody o prawdopodobieństwie przepływu odpowiadającemu przepływowi około Q60%, tj. 15 m³/s.
- 4.8 Nie zasypywać odcinka rzeki oznaczonego jako B - B', tj. od połączenia z projektowanym korytem rzeki do mostu zabytkowego oznaczonego jako N-9.

II. Stwierdzam:

1. Konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej:

- 1.1 Za przeprowadzenie wycinki drzew i krzewów z związku z realizacją inwestycji, przed zakończeniem realizacji przedsięwzięcia, dokonać nasadzeń drzew i krzewów gatunków charakterystycznych dla siedlisk *91E0 i *9180. Nasadzenia drzew i krzewów charakterystycznych dla siedliska *91E0 przeprowadzić w granicach działek o numerach ewidencyjnych 802/13 i 804/9 (pas w części południowej działki), obręb Szalejów Górny, a charakterystycznych dla siedliska *9180 przeprowadzić w granicach działek o numerach ewidencyjnych 409 i 518/2 (pasy w części południowej działki), obręb Szalejów Górny. Działania te przeprowadzić przy udziale fitosocjologa, na łącznej powierzchni nie mniejszej niż 3,9 ha. Skład gatunkowy nasadzeń uzgodnić z fitosocjologiem.
- 1.2 Po zakończeniu budowy, pod nadzorem ornitologa i w miejscu zaakceptowanym przez ornitologa jako właściwe dla pliszki górskiej *Motacilla cinerea* i pluszcza *Cinclus cinclus*, w górnej części rzeki Bystrzyca Dusznicka (poza obszarem wycinki), powiesić nie mniej niż 40 budek lęgowych dostosowanych do wymagań ww. gatunków.
- 1.3 Po zakończeniu fazy budowy przedsięwzięcia, w okresie wczesnowiosennym, na terenie i w sąsiedztwie miejsca inwestycji (w odległości do 1 km od przedsięwzięcia) wywiesić 50 skrzynek lęgowych dla nietoperzy. Budki wywiesić w grupach po 6 – 8 sztuk. Szczegółowa lokalizacja skrzynek oraz model skrzynki winny uwzględniać wymagania poszczególnych gatunków nietoperzy. Kontroli zgodności lokalizacji oraz modelu skrzynek z wymaganiami nietoperzy winien dokonać chiropterolog. Winien on również pełnić bezpośredni nadzór w czasie ich wieszania, a także nadzór nad ich konserwacją na etapie eksploatacji inwestycji. Konserwację skrzynek ograniczyć do ich naprawy poprzez poprawienie ich szczelności oraz uzupełnienie brakujących elementów (nie wolno stosować żadnych środków chemicznych do ich konserwacji), a także oczyszczenia budek z odchodów. W przypadku poważniejszego uszkodzenia lub zniszczenia skrzynki wymienić ją na nową. Kontrole skrzynek należy rozpocząć rok po wywieszeniu i prowadzić je przez minimum 5 lat, raz w roku w okresie od końca lipca do końca sierpnia.
- 1.4 Informacje o ustaleniach dotyczących przeprowadzenia działań kompensacyjnych, o których mowa w punktach II.1.1 – II.1.3, a także dokumenty potwierdzające udział specjalisty (np. protokół z ustaleń i/lub oświadczenie specjalisty potwierdzające

właściwe przeprowadzenie działań) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w terminie 30 dni po dokonaniu ustaleń i/lub po realizacji ustaleń.

2. Konieczność monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko

- 2.1 Do końca piątego i dziesiątego roku kalendarzowego, po zakończeniu fazy budowy przedsięwzięcia przy udziale specjalisty botanika/fitosocjologa dokonać na wybranej powierzchni oceny wykonanych prac związanych z kompensacją siedlisk *91E0 i *9180. Jeśli proces kompensacji nie będzie przebiegał prawidłowo, należy zmodyfikować i wydłużyć okres monitoringu na dalsze lata, w celu obserwacji procesu sukcesji w odtworzonym płacie i modyfikacji działań kompensacyjnych. Nadrzędnym celem jest osiągnięcie co najmniej stanu zachowania U1 (niewłaściwy) w odtworzonych płatów siedlisk 9180 i 91E0.
- 2.2 Do końca drugiego, piątego i dziesiątego roku kalendarzowego, po zakończeniu fazy budowy przedsięwzięcia przy udziale specjalisty botanika/fitosocjologa przeprowadzić monitoring stanu zachowania siedliska przyrodniczego tj. 3260 nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*). Monitoring przeprowadzić na odcinku koryta rzeki o długości 1,65 km, od mostu drogowego na szosie z Polanicy – Zdrój do Szalejowa Górnego do mostu na drodze gruntowej, zgodnie z metodyką zalecaną przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ).
- 2.3 Po wybudowaniu zapory, bezpośrednio po zakończeniu budowy oraz w okresie tarła pstrąga, przy udziale specjalisty ichtiologa, sprawdzić skuteczność urządzeń wspomagających migrację zwierząt, pod kątem przemieszczania się ichtiofauny w dół i w górę ciek. W przypadku stwierdzenia ich wadliwego funkcjonowania powodującego utrudnienia w przemieszczaniu się ichtiofauny, należy bezzwłocznie usprawnić ich działanie.
- 2.4 Metodykę prowadzenia działań sporządzoną przez specjalistę ichtiologa, polegających na sprawdzeniu skuteczności funkcjonowania urządzeń wspomagających migrację ryb, o których mowa w punkcie II.2.3 przedłożyć do zaopiniowania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu nie później niż na 60 dni przed terminem planowanego rozpoczęcia monitoringu.
- 2.5 Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w punktach II.2.1, II.2.2 i II.2.3, a także dokumenty potwierdzające udział specjalisty (np. protokół z ustaleń i/lub oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w terminie do 30 dni po dokonaniu ustaleń i/lub po realizacji ustaleń.

- III. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- IV. Integralną częścią decyzji jest Załącznik, będący charakterystyką przedsięwzięcia.
- V. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pan Jarosław Maciaś wnioskiem z dnia 22 października 2013 r. (data wpływu 28 października 2013 r.), uzupełnionym w zakresie formalnym w dniu 15 listopada 2013 r. (pismo z dnia 13 listopada 2013 r., znak: HK-2362/134/2504/13), wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej” oraz o określenie na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dalej zwana „ustawą ooś”, zakresu raportu.

We wniosku wskazano, iż do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i objętych wnioskiem, zaliczono:

- zaporę jako budowlę przeciwpowodziową i piętrzącą wodę o wysokości piętrzenia większej od 5 m,
- wylesienie o powierzchni większej od 1 ha oraz wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu dotyczące lasów będących enklawą pośród użytków rolnych, a także wylesienie, mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu dotyczące lasów łęgowych,
- drogi eksploatacyjne o nawierzchni twardej ze względu na długość większą od 1 km.

Po przeanalizowaniu przedłożonych dokumentów Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, pismem znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.1, wystąpił na podstawie art. 64 § 2 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* o uzasadnienie wniosku wskazując na właściwość podmiotową i przedmiotową organu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś dla wszystkich zadań objętych wnioskiem, a także o przedłożenie, dla pozostałych obiektów funkcjonalnie związanych, załączników o których mowa w art. 74 ustawy ooś. W piśmie z dnia 13 listopada 2013 r., (data wpływu 15 listopada 2013 r.), znak: HK-2362/134/2504/13), Wnioskodawca wskazał, iż wszystkie zadania objęte wnioskiem będą realizowane na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania

do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 966), dalej zwana „specustawą przeciwpowodziową”. Wymienione we wniosku drogi o nawierzchni twardej będą obiektami funkcjonalnie związanymi z przedsięwzięciem i służyć będą do obsługi projektowanego suchego zbiornika. Właściwość przedmiotową i podmiotową Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś dla zadania obejmującego wycinkę drzew i krzewów uzasadniono zapisami art. 29 ust. 1 specustawy przeciwpowodziowej, wskazując, iż zgodnie z powołaną regulacją: „Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o pozwoleniu na realizację inwestycji nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych”.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego wraz z towarzyszącą infrastrukturą na rzece Bystrzycy Dusznickiej, zlokalizowanego w sołectwach Szalejów Górny i Szalejów Dolny gm. Kłodzko. Planowany zbiornik ze względu na pojemność (maksymalna pojemność zbiornika wynosi ponad 10 mln m³) oraz ze względu na planowaną w ramach niniejszego przedsięwzięcia zapórę ziemną o okresowym piętrzeniu wody powyżej 5 m, kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 35 oraz § 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dalej zwane „rozporządzeniem ooś”.

Planowane przedsięwzięcie jest inwestycją w zakresie budowli przeciwpowodziowych w rozumieniu przepisów specustawy przeciwpowodziowej. Stosownie do dyspozycji ustawowej art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „a” tiret piąte oraz art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Krag stron postępowania organ ustalił na podstawie informacji zawartych we wniosku, załączonych do wniosku map: sytuacyjno-wysokościowych, do celów projektowych z naniesionym zakresem inwestycji i oddziaływania. Stronami są: Wnioskodawca, właściciele, użytkownicy wieczysti i zarządcy nieruchomości znajdujących się na terenie inwestycji oraz w obszarze jego oddziaływania, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii. W przedmiotowym postępowaniu administracyjnym liczba stron przekracza 20. W związku z powyższym i stosownie do dyspozycji ustawowej art. 74 ust. 3 ustawy ooś, organ zawiadamiał strony postępowania o wszystkich czynnościach organów administracji publicznej na zasadzie określonej w art. 49 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, poprzez obwieszczenia. Obwieszczenia umieszczano na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń: w siedzibie Urzędu Gminy Kłodzko, Urzędu Miasta Kłodzko, w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, na stronie: wroclaw.rdos.gov.pl.

Zawiadomieniem z dnia 20 listopada 2013 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.2 i obwieszczeniem z dnia 20 listopada 2013 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.3, organ poinformował Pełnomocnika Wnioskodawcy i pozostałe strony postępowania o wszczęciu postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

W trybie art. 21 ustawy ooś dane o: wniosku, postanowieniu o zakresie raportu, przedłożonym raporcie, zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, kolejno pod nr: 619/2013, 832/2013, 23/2014.

W dniu 22 listopada 2013 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wydał postanowienie znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.5, w którym ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Wypełniając dyspozycję ustawową zawartą w art. 69 ust. 4 ustawy ooś, postanowieniem z dnia 22 listopada 2013 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.6, organ zawiesił postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pn.: „Opracowanie dokumentacji projektowych – projekt budowlany i projekt wykonawczy wraz usługami towarzyszącymi dla zadania pn.: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej”” - SWECO Hydroprojekt Kraków Sp. z o. o., pod kierownictwem dr inż. Jacek Bonenberg, listopad 2013 r.- wpłynął w dniu 10 lutego 2014 r., wraz pismem z dnia 7 lutego 2014 r., znak: HK-2346/155/258/14, a zatem ustąpiły przyczyny zawieszenia postępowania.

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.8, organ podjął z urzędu postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W dniu 27 lutego 2014 r. Pan Ireneusz Kulig, będący stroną niniejszego postępowania wniósł uwagi do zakresu Raportu oraz sposobu przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej. Organ po przeanalizowaniu przedłożonego materiału dowodowego uwzględniając również uwagi Strony, pismem z dnia 4 marca 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.10, wystąpił do Wnioskodawcy o uzupełnienie materiału dowodowego m. in. w zakresie: szczegółowej charakterystyki przedsięwzięcia jego oddziaływań oraz oddziaływań skumulowanych, a także działań minimalizujących i kompensujących negatywne oddziaływania, metodyki, przedłożenia załączników graficznych z zakres prac i z naniesioną inwentaryzacją faunistyczną i florystyczną, zakresem wycinki drzew, uszczegółowioną oceną wpływu zamierzenia na cele środowiskowe w granicach planistycznych, których realizowane jest zamierzenie i na które oddziałuje, inwentaryzację przyrodniczej obejmującej pełny okres wegetacyjny roślin oraz okresy

aktywności poszczególnych grup zwierząt, oraz o wyłączenie z wniosku poboru mas ziemnych.

W dniu 19 marca 2014 r., do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu wpłynęły uwagi Pani Teresy Lutosławskiej Sołtysa Wsi Szalejów Górny. Pani Sołtys podniosła kwestie m. in. zasadności realizacji inwestycji, zasobów środowiska przyrodniczego obszaru objętego wnioskiem, zakresu przedłożonej w raporcie inwentaryzacji przyrodniczej, braku konsultacji społecznych.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.11, organ odniósł się do wniesionych uwag. Poinformował ponadto, iż braki w przedłożonym materiale dowodowym uniemożliwiają organowi podjęcia dalszych czynności administracyjnych w sprawie. Wskazał, również, iż w przedłożonej dokumentacji nie zawarto pełnych informacji, istotnych dla przedmiotowej sprawy w tym dotyczących podnoszonej kwestii inwentaryzacji przyrodniczej. Organ wyjaśnił, iż na podstawie przedłożonych dotychczas dokumentów niemożliwe było dokonanie właściwej oceny stanu środowiska przyrodniczego na terenie przewidzianym pod przedmiotową inwestycję, w związku z tym wezwał Wnioskodawcę o stosowne uzupełnienie materiału dowodowego. Wskazał, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko musi być dokumentem rzetelnym, spójnym, jego elementy winny być opisane jednoznacznie, czytelnie w swej treści i formie. Organ zapewnił, iż dopiero w oparciu o dokumenty uznane za wystarczające, dokona rzetelnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i przeprowadzi konsultacje społeczne, a mianowicie poda do publicznej wiadomości informacje o planowanym przedsięwzięciu, w tym również poprzez prasę.

Uzupełnienie przedłożono w piśmie z dnia 24 kwietnia 2014 r., znak: HK-2362/181/802/14, o czym organ poinformował strony postępowania obwieszczeniem z dnia 28 kwietnia 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.14. Uwagi do uzupełnienia ponownie złożył Pan Ireneusz Kulig. Podniósł kwestię zasadności realizacji inwestycji, oraz zakresu i terminu przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej. Również tutejszy organ uznał materiał dowodowy nadal za niewystarczający. W związku z powyższym przekazał uwagi Strony, a także wniósł o ponowne uzupełnienie informacji zawartych w Raporcie i jego uzupełnieniu, m. in. w zakresie: charakterystyki przedsięwzięcia, zasad działania i funkcjonowania zbiornika, charakterystycznych przepływów działania poszczególnych elementów, oceny wpływu zamierzenia na cele środowiskowe wyznaczone dla części wód w granicach których zamierzenia jest realizowane oraz pozostające w zasięgu jego oddziaływania, przedłożenia pełnej inwentaryzacji przyrodniczej, określenia metodyki badań, przedstawienia wyników inwentaryzacji przyrodniczej, przeanalizowania wpływu przedsięwzięcia na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia na środowisko, działań minimalizujących i kompensujących negatywne oddziaływania, oceny wpływu

przedsięwzięcia na reżim hydrologiczny Bystrzycy Dusznickiej, a także wyłączenie z zakresu inwestycji wydobywanie mas ziemnych.

W odpowiedzi na pismo tutejszego organu oraz uwagi Strony, Wnioskodawca wraz z pismem z dnia 24 października 2014 r., znak: HK-2346/239/2188/14 (data wpływu 28 październik 2014 r.) przedłożył ujednoczony Raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, pn.: „Opracowanie dokumentacji projektowych – projekt budowlany i projekt wykonawczy wraz usługami towarzyszącymi dla zadania pn.: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej”” -SWECO Hydroprojekt Kraków Sp. z o. o., pod kierownictwem dr inż. Jacek Bonenberg, października 2014 r., dalej zwany „Raportem”. Wnioskodawca nie wyłączył z zakresu wniosku pozyskiwania mas ziemnych na budowę zapory. Powołując się na ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2014 r. poz. 613 ze zm.), wskazał, iż planowane zagospodarowanie mas ziemnych nie jest wydobywaniem kopaliny celem uzyskania korzyści gospodarczych, a jedynie przemieszczeniem mas ziemnych na nasyp korpusu zapory. W niniejszej sprawie organ pismem z dnia 14 listopada 2014 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.LCK.24, zwrócił się do Dyrektora Wydziału Geologii Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego o informacje, czy pozyskanie kopaliny z obszaru inwestycji i wykorzystanie ich do realizacji inwestycji, jest wydobywaniem i tym samym czy wymaga uzyskania koncesji. W odpowiedzi organ geologiczny wskazał, iż zaplanowane prace nie będą polegały na wydobywaniu kopaliny z udokumentowanego złoża zdefiniowanego przez art. 6 ust. 1 pkt. 19 ustawy Prawo geologiczne i górnicze jako naturalne nagromadzenie minerałów, skał oraz innych substancji, których wydobywanie może przynieść korzyść gospodarczą, a jedynie będą polegały na przemieszczaniu mas powstałych w związku z prowadzonymi pracami budowlanymi. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż całość mas ziemnych zostanie zagospodarowana na terenie inwestycji, Organ ten wskazał, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, nie wymaga uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża.

Wnioskodawca w Raporcie dokonał korekty pojemności zbiornika. Raport nadal jednak wymagał uzupełnienia w zakresie oddziaływania na florę i faunę, działań minimalizujących, monitoringu oraz wpływu zwiększenia pojemności zbiornika na przepływy wód o określonym prawdopodobieństwie. Materiał dowodowy uzupełniono w tym zakresie - pismo z dnia 12 stycznia 2015 r. (data wpływu 14 stycznia 2015 r.), znak: HK-2346/254/073/15, oraz pismo z dnia 23 stycznia 2015 r. (data wpływu 26 stycznia 2015 r.), znak: HK-2346/255/162/15.

Uzupełniony materiał dowodowy (Raport wraz z uzupełnieniami) organ skutecznie doręczył Panu Ireneuszowi Kuligowi (doręczono w dniu 12 lutego 2015 r.) i Pani Teresie Lutosławskiej Sołtysowi wsi Szalejów Górny (doręczono w dniu 12 lutego 2015 r.). Strony nie wniosły więcej uwag w sprawie, co organ potraktował jako brak zastrzeżeń.

Wypełniając dyspozycję ustawową art. 77 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „a” tiret piąte ustawy ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wystąpił do Dolnośląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu o opinię przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o czym poinformował strony postępowania obwieszczeniem z dnia 30 stycznia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.31.

Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu postanowieniem z dnia 11 lutego 2015 r. (data wpływu 16 lutego 2015 r.), znak: ZNS-9027.3.176.2015.JŁ4, zaopiniował pozytywnie pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

W związku z telefoniczną interwencją Mieszkańca Szalejowa Górnego, Wnioskodawca w piśmie z dnia 26 lutego 2015 r. (data wpływu 6 marca 2015 r.), znak: HK-2346/270/462/15 oraz w piśmie z dnia 2 marca 2015 r. (data wpływu 9 marca 2015 r.), znak: HK-2346/277/474/15, dokonał stosownych wyjaśnień, co do przeznaczenia zbiornika i jego rekreacyjnego wykorzystywania, wielkości pozyskanego materiału eksploatacyjnego, a także przedłożył zaktualizowany wykaz działek. O powyższym organ poinformował strony postępowania obwieszczeniem z dnia 12 marca 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.35.

W oparciu o powyższe, pismem z dnia 12 marca 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.34, tutejszy organ ponownie zwrócił się do Dolnośląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu z prośbą o wydanie opinii przed wydaniem decyzji lub o podtrzymanie stanowiska wyrażonego w postanowieniu z dnia 11 lutego 2015 r. (data wpływu 16 lutego 2015 r.), znak: ZNS.9027.3.176.2015.JŁ.

Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu ponownie zajął stanowisko w sprawie. Postanowieniem z dnia 20 marca 2015 r. (data wpływu 25 marca 2015 r.), znak: ZNS-9027.3.176.2015.JŁ, zaopiniował pozytywnie pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu w oparciu o art. 33 cytowanej ustawy, obwieszczeniem z dnia 12 marca 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.33, podał do publicznej wiadomości informacje o planowanym przedsięwzięciu, tj. o:

- przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko,
- wszczęciu postępowania,
- przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie,
- organie właściwym do wydania decyzji oraz organie właściwym do wydania opinii,

- możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu,
- możliwości składania uwag i wniosków,
- sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowy termin ich składania,
- organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

W obwieszczeniu organ wskazał, że postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzone jest na rzecz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, w imieniu, którego wystąpił Pan Jarosław Maciaś. Wyjaśnił również, iż organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” oraz 75 ust. 1 pkt 1 lit. „a” tiret piąte ustawy ooś jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Poinformował także o wystąpieniach do Dolnośląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu oraz o wydanej opinii. Ponadto wskazał, że każdy może zapoznać się z całą dokumentacją zgromadzoną w sprawie od dnia publicznego wywieszenia obwieszczenia, w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu przy pl. Powstańców Warszawy 1, w pokoju 3018 w godzinach od 7³⁰ do 15³⁰. Poinformował o możliwości składania od dnia 18 marca 2015 r. do dnia 7 kwietnia 2015 r. (włącznie), uwag i wniosków odnośnie planowanego przedsięwzięcia w formie pisemnej pod w/w adresem, ustnie do protokołu lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o *podpisie elektronicznym* (Dz. U. z 2013 r., poz. 262 ze zm.). Wyjaśnił, iż organem właściwym do rozpatrzenia tych uwag i wniosków jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Społeczeństwo zostało poinformowane, że uwagi i wnioski wniesione po wyznaczonym terminie pozostaną bez rozpatrzenia.

W oparciu o art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś informacje o planowanym przedsięwzięciu zostały podane do publicznej wiadomości, poprzez:

- ogłoszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie organu właściwego w sprawie tj. na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
- opublikowanie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu (www.wroclaw.rdos.gov.pl),
- ogłoszenie informacji o planowanym przedsięwzięciu poprzez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu realizacji planowanego przedsięwzięcia poprzez wywieszenie obwieszczeń na tablicach ogłoszeń: Urzędu Gminy Kłodzko, Urzędu Miasta Kłodzko.
- przez ogłoszenie w prasie – w dodatku dolnośląskim „Gazety Wyborczej”.

W dniu 17 marca 2015 r., obwieszczenie zostało opublikowane w dolnośląskim dodatku „Gazety Wyborczej”. Obwieszczenie zamieszczono na tablicach ogłoszeń wyżej wymienionych Urzędów i w BIP Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu w terminie od 17 marca 2015 r. do 7 kwietnia 2015 r. (włącznie).

W wyznaczonym terminie nie wniesiono uwag i wniosków do postępowania.

W związku z czym, na zasadzie określonej w art. 10 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, zawiadomieniem z dnia 28 kwietnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.38, oraz obwieszczeniem z dnia 28 kwietnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.39, poinformował strony postępowania o zebraniu całego materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia i o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów oraz zgłoszonych żądań. W sprawie uwagi wniósł Pan Andrzej Kalita i Pani Ewa Jarząbska-Kalita (pismo z dnia 27 maja 2015 r., data wpływu 29 maja 2015 r.). Organ wyjaśnił wnoszącym, iż przymiot strony w postępowaniu oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko przysługuje poza Wnioskodawcą, podmiotom posiadającym prawa rzeczowe do nieruchomości, na której jest planowana realizacja przedsięwzięcia, oraz podmiotom posiadającym prawa rzeczowe do działek znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać to przedsięwzięcie. Wskazał również, iż z przedłożonego w sprawie wypisu z ewidencji gruntów i wykazu właścicieli i władających gruntów wynikało, iż stroną w niniejszym postępowaniu jest Pan Andrzej Kalita, stąd też wszelkie wyjaśnienia w zakresie wniesionych uwag przekazywane były Panu Andrzejowi Kalicie.

Strona w ww. piśmie wniosła m. in.: o zweryfikowanie oddziaływania inwestycji na gatunki ptaków, w tym na gatunki sów wraz z weryfikacją ich występowania w rejonie i w sąsiedztwie inwestycji (m. in. niezamieszkałe gospodarstwo wraz z zabudowaniami oraz stary dom w ruinie); zweryfikowania występowania na terenie przeznaczonym pod inwestycję gatunku bobra *Castor fiber* oraz wpływu planowanej inwestycji na ten gatunek, ocenę ryzyka powodziowego dla obszaru planowanej inwestycji w tym z uwzględnieniem map zagrożenia i ryzyka powodziowego, o zmianę lokalizacji zaplecza budowy w pobliżu zabudowy, wpływ bliskości placu budowy na mieszkańców, wykonanie zapory na przedpolu Kłodzka na Nysie Kłodzkiej, podobnej do tej której jest w Otmuchowie.

Uwagi organ przekazał Wnioskodawcy pismem z dnia 8 czerwca 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.42. Wnioskodawca odwołując się do dotychczas przedłożonych w sprawie materiałów dowodowych i w oparciu o te dokumenty pismem z dnia 8 lipca 2015 r. (data wpływu 10 lipca 2015 r.), sprostowanym pismem z dnia 21 lipca 2015 r. (23 lipca 2015 r.), znak: HK-2346/309/1555/15, odniósł się do uwag wniesionych w sprawie. Informacje zawarte w tym piśmie wyjaśniały kwestie zawarte w dotychczasowym

przedłożonym materiale dowodowym i nie wprowadzały nowych zmian decydujących o konieczności powtórnego przeprowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu pismem z dnia 3 sierpnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.46, w oparciu o przedłożone przez Wnioskodawcę wyjaśnienia, odniósł się do wniesionych w sprawie uwag. W zakresie uwag dotyczących oddziaływania inwestycji na gatunki ptaków, w tym na gatunki sów oraz weryfikacji ich występowania w rejonie i w sąsiedztwie inwestycji (m. in. niezamieszkałe gospodarstwo wraz z zabudowaniami oraz stary dom w ruinie), a także występowania na terenie przeznaczonym pod inwestycję gatunku bobra *Castor fiber* i wpływu planowanej inwestycji na ten gatunek poinformował Stronę, iż z przedłożonych przez Pełnomocnika Inwestora wyjaśnień wynika, iż na potrzeby Raportu została wykonana pełna inwentaryzacja przyrodnicza przedmiotowego terenu. Badania terenowe obejmowały m. in. inwentaryzację ptaków podczas wszystkich okresów ich aktywności. Zostały one przeprowadzone przez specjalistę ornitologa dr hab. Martę Borowiec, pracownika Wydziału Nauk Biologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Podkreślił, iż wprawdzie podczas prowadzonych badań stwierdzono na terenie przeznaczonym pod budowę suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Szalejów Górny” występowanie puchacza, jednak dokonano tego poprzez identyfikację jego odchodów, a nie poprzez bezpośrednią obserwację. Ponadto w opinii ww. specjalisty gatunek ten charakteryzuje się dużym zasięgiem terytorialnym, przekraczającym 10 km². Nie jest jednak możliwe, aby ptak ten gniazdował w niewielkiej odległości od zabudowań ludzkich lub w ich obrębie, ponieważ jest on bardzo wrażliwy na niepokojenie i gniazduje wyłącznie w środowisku leśnym lub skalnym. Jego żerowiska stanowią natomiast tereny otwarte, a więc może się zdarzyć, że jeżeli są to tereny rolnicze to może się on pojawić blisko zabudowań ludzkich.

Ponadto organ potwierdził, iż przeprowadzone badania wykazały, iż w zasięgu oddziaływania inwestycji stwierdzono występowanie siedliska (miejsca lęgowe i żerowania) innego gatunku ptaka tj. puszczyka *Strix aluco* objętego ochroną na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348). Inwentaryzacja przyrodnicza wykonana na potrzeby przedmiotowego Raportu wykazała również na terenie planowanej inwestycji występowanie bobra *Castor fiber* wraz z określeniem m. in. liczebności, częstości występowania, sposobu wykorzystania terenu przez ten gatunek. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawierał wyniki przeprowadzonych badań terenowych, jak również wskazywał na konieczne do uwzględnienia działania minimalizujące. Po dokonaniu analizy Raportu przez zespół interdyscyplinarny Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu i na jego podstawie stwierdzono, że możliwa jest ocena wpływu planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze oraz określenie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków, odnoszących się do etapów projektowania, realizacji i eksploatacji inwestycji.

W oparciu o powyższe, organ uznał, iż realizacja przedmiotowej inwestycji przy uwzględnieniu warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w oparciu o warunki wynikające z obowiązujących przepisów prawa, nie powinna zakłócić równowagi w środowisku naturalnym ani nie powinna wpłynąć znacząco negatywnie na ww. gatunki zwierząt, o czym organ poinformował Stronę wnoszącą uwagi. Odnosząc się do oceny ryzyka powodziowego organ wskazał, iż przedłożone w postępowaniu dokumenty, w tym Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i wyjaśnienia w tej sprawie wskazały na to, iż analiza zagrożenia powodziowego Kotliny Kłodzkiej była przedmiotem opracowania pn.: „Ochrona od powodzi Kotliny Kłodzkiej – Studium Wykonalności. Suche zbiorniki przeciwpowodziowe: Krosnowice, Szalejów Górny, Roztoki i Boboszków oraz zlewnie rzek Nysy Kłodzkiej, Białej Łądeckiej i Bystrzycy Dusznickiej. Sogreah Polska 2008 r.”. Podkreślił, iż zasadniczą funkcją zbiornika nie jest lokalna lecz ponadlokalna ochrona przeciwpowodziowa Kotliny Kłodzkiej i miasta Kłodzka, co znajduje również potwierdzenie w projekcie dokumentu pn.: „Projekt planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Odry”, opracowanym na zlecenie Krajowego Zarząd Gospodarki Wodnej przez Grontmij Polska Sp. z o.o., zwanym dalej „Projektem PZRP” – obecnie opublikowany został projekt dokumenty, uwzględniający uwagi z przeprowadzonych konsultacji społecznych, zwany „Planem zarządzania ryzykiem powodziowym” (Plan ten zostanie przyjęty w grudniu br.). Plany zarządzania ryzykiem powodziowym (PZRP) powstające w oparciu o wskazane przez Stronę mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego, stanowią dokumenty przewidujące działania, które mają realizować główne cele zarządzania ryzykiem powodziowym obejmujące m. in. ograniczanie zagrożenia (zasięgu powodzi), ograniczenie wrażliwości terenów zagrożonych i podnoszenie zdolności radzenia sobie z zagrożeniem powodziowym. Podkreślił, iż w powołanym Projekcie PZRP wykazano, że największe zagrożenie powodziowe na terenie gminy Kłodzko generują dopływy uchodzące do Nysy Kłodzkiej tj. Biała Łądecka i Bystrzyca Dusznicka. W oparciu o ten dokument wyjaśnił, iż dla właściwej ochrony Kotliny Kłodzkiej konieczne jest podjęcie dalszych działań. Zaproponowano działania techniczne, a wśród nich budowę czterech suchych zbiorników na dopływach Nysy Kłodzkiej (w tym również budowę suchego zbiornika przeciwpowodziowego na rz. Bystrzyca Dusznicka w m. Szalejów), a także przeprowadzenie działań wspomagających ochronę przeciwpowodziową Kotliny Kłodzkiej, tj. podjęcie prac w obrębie cieków, takich jak udroźnienie przeciwpowodziowe, prace regulacyjne i utrzymaniowe. W Projekcie PZRP analizie poddano możliwość zastosowania działań nietechnicznych. W powołanym projekcie dokonano również analizy skuteczności redukcji ryzyka powodziowego w wyniku ochrony/zwiększenia retencji leśnej, retencji na obszarach zurbanizowanych. Wnioski z przeprowadzonej analizy przedstawione w Projekcie PZRP wskazują na brak istotnej skuteczności działań z zakresu ochrony/zwiększenia retencji leśnej, retencji na obszarach zurbanizowanych w obszarze problemowym. Działania te wraz

z działaniami nietechnicznymi z zakresu zwiększenia odporności terenów i obiektów na powódź, stanowią wyłącznie element zalecanych działań wspomagających osiągnięcie celów głównych, takich jak minimalizacji istniejącego ryzyka powodziowego oraz zahamowanie wzrostu ryzyka powodziowego. Nawiązując do uwagi, iż zalecane w Raporcie działania zabezpieczające nie wydają się do końca skuteczne, organ wyjaśnił, iż Wnioskodawca w oparciu o informacje podane w Raporcie, wskazał, iż gospodarstwa zlokalizowane poniżej zapory, chronione będą zbiornikiem co najmniej w zakresie historycznym, odpowiadającym ostatniej dużej powodzi, która miała miejsce 1998 r. Zbiornik zredukował będzie przepływ miarodajny (odpowiadający wodzie 200-letniej, tj. przepływowi równemu około 183 m³/s) do przepływu dozwolonego mieszczącego się w korycie. Przy obecnie planowanych parametrach będzie w stanie zredukować przepływ odpowiadający ostatniej dużej powodzi, która miała miejsce 1998 r. (przepływ nieco większy od przepływu odpowiadającego wodzie występującej raz na 200 lat, i wynosi 213,6 m³/s). Podkreślił przy tym, iż zbiornik został zaprojektowany tak aby zredukować i bezpiecznie puścić falę powodziową odpowiadającą przepływowi kontrolnemu, który w omawianym przypadku odpowiada wodzie o prawdopodobieństwie pojawienia się raz na 500 lat, tj. przepływowi równemu około 296 m³/s. Wyjaśnił Stronie, iż przepływem kontrolnym nazywany jest taki przepływ, na podstawie którego sprawdza się bezpieczeństwo zapory. A zatem, z powyższego wynika, iż projektowany zbiornik, bezpiecznie winien przepuścić falę powodzią o przepływie znacznie przewyższającym ostatnią historyczną powódź występującą na tym obszarze. Poza tym woda w zbiorniku będzie przetrzymywana w czasie stosunkowo krótszym, niż ma to miejsce w przypadku wałów powodziowych zlokalizowanych w obszarze nizinnym (urządzenia upustowe zapewniają ciągły odpływ wód ze zbiornika, jak zostało to udowodnione i przedstawione w Raporcie). Zapora czołowa w przeciwieństwie do wałów przeciwpowodziowych posiada poza wspomnianymi urządzeniami upustowymi, urządzenia przelewowe pracujące w sytuacjach nadzwyczajnych (w sytuacjach nadzwyczajnych nadmiar wody odprowadzany jest urządzeniami przelewowymi zlokalizowanym na górze zapory). Ponadto, odnosząc się do wyjaśnień Wnioskodawcy, wskazał, iż zapora wyposażona zostanie w aparaturę kontrolno-pomiarową, umożliwiającą ciągłą kontrolę zapory i jej obiektów. Powołując się na informacje przedłożone przez Wnioskodawcę, który odwoływał się danych historycznych, organ wykazał, iż dotychczas w Polsce żaden suchy zbiornik nie uległ katastrofie, która by spowodowała zniszczenie budynków poniżej zapory, a suche zbiorniki w dolinie kłodzkiej są użytkowane od ponad stu lat i dotychczas nie posiadały takiej aparatury kontrolno pomiarowej, jaka jest planowana na zbiorniku Szalejów Górny. Odpowiadając na uwagę o lokalizacji zaplecza budowy w pobliżu zabudowy, organ zacytował wyjaśnienia Wnioskodawcy, w których to wskazał, iż wśród czynników, które zadecydowały o usytuowaniu zaplecza budowy we wskazanym w Raporcie miejscu zdecydowały: mniejsze straty w środowisku przyrodniczym, bliskość zapory, możliwość maksymalnego

wykorzystania istniejących dróg. Plac budowy nie może znajdować się na terenie czaszy zbiornika, pomimo dużej niezamieszkałej powierzchni, ponieważ stanowi teren zalewowy, a zalanie maszyn może doprowadzić do zanieczyszczenia terenu i wód. Stąd też zdecydowano również o wyborze terenu o ograniczonej możliwości zalewu. Wyjaśnił, iż nie jest planowane utwardzanie naturalnych łąk gruzem, ani też odprowadzanie ścieków z budowy rowami. Naruszenie wierzchniej warstwy gruntu będzie tylko w miejscach niezbędnych (wykopy pod obiekty, zebranie i składowanie materiału przeznaczonego do budowy zapory). Natomiast ścieki bytowe z etapu budowy odprowadzane będą do szczelnych zbiorników, a stanowiska do obsługi maszyn będą uszczelnione. W oparciu o wyjaśnienia Wnioskodawcy, organ wskazał, iż w projekcie uwzględniono również wody powodziowe potoku Cicha. Podkreślił, iż zasadniczym celem inwestycji jest ochrona przed powodzią. Zaznaczył, iż projektowany zbiornik nie będzie samodzielnie chronił Kotliny Kłodzkiej i Kłodzka, gdyż jest on bowiem częścią całego systemu ochrony przeciwpowodziowej tego obszaru. Zauważył, iż samo pozostawienie naturalnych polderów i ochrona bierna będzie działaniem niewystarczającym do ochrony tego obszaru, co zostało również potwierdzone w studium wykonalności pn.: „Ochrona od powodzi Kotliny Kłodzkiej – Studium Wykonalności. Suche zbiorniki przeciwpowodziowe: Krosnowice, Szalejów Górny, Roztoki i Boboszków oraz zlewnie rzek Nysy Kłodzkiej, Białej Łądeckiej i Bystrzycy Dusznickiej. Sogreah Polska 2008 r.” oraz w powołanym na wstępie Projekcie PZRP. Odpowiadając na sugestię wybudowania na przedpolu Kłodzka na Nysie Kłodzkiej, zapory podobnej do tej w Otmuchowie, w oparciu o wyjaśnienia Wnioskodawcy organ wskazał, iż zaporą taką musiałby mieć szacunkowo około 30 m wysokości, długości około 3 km, a cofka sięgałaby Odrzychowic Kłodzkich i Starego Waliszowa, co wymagałoby wysiedlenia Gorzanowa, Żelazna i Krosnowic.

Do przekazanych wyjaśnień Strona nie wniosła uwag.

Pismem z dnia 21 lipca 2015 r. (data wpływu 23 lipca 2015 r.), znak: HK-2346/309/1555/15, Wnioskodawca wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Organ przychylił się do wniosku Inwestora i niniejszej decyzji nadaje rygor natychmiastowej wykonalności. Stosownie do dyspozycji ustawowej art. 108 §1 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jest możliwe wyłącznie, gdy jest to niezbędne z uwagi na dobra i wartości określone w tym przepisie, a mianowicie „ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.” Wykonanie decyzji będzie „niezbędne” w sytuacji, gdy „nie można się obejść w danym czasie i istniejącej sytuacji bez wykonania praw lub obowiązków, o których rozstrzyga się w decyzji, ponieważ zwłoka w ich wykonaniu zagraża dobrom chronionym. Zagrożenie to musi mieć realny charakter, a nie

może być tylko teoretycznie prawdopodobne" (J. Borkowski [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, "Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, 8. Wydanie. Wydawnictwo C.H. Beck, str. 524).

Budowany zbiornik suchy Szalejów Górny będzie pełnił funkcję przeciwpowodziową, a zatem służyć ma ochronie zdrowia i życia ludzkiego na terenach zagrożonych powodzią. Zbiornik zabezpieczał będzie dobro narodowe (m.in. mosty i drogi) przed stratami powodziowymi, co najmniej w zakresie ostatniej historycznej powodzi, która miała miejsce w 1998 r. Straty raportowane przez Gminę Kłodzko, a wskazane przez Wnioskodawcę, wyniosły 7 mln zł. Ponadto podkreślić należy, iż zamierzenie jest częścią całego systemu ochrony przed powodzią Kotliny Kłodzkiej ze szczególnym uwzględnieniem ochrony miasta Kłodzka.

W oparciu o powyższe Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu uznał, że nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jest niezbędne z uwagi na ochronę życia i zdrowia ludzkiego, a także z uwagi na ochronę dóbr materialnych. O powyższym organ poinformował strony postępowania obwieszczeniem z dnia 3 sierpnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.49.

Pismem z dnia 17 sierpnia 2015 r. (data wpływu 21 sierpnia 2015 r.), znak: HK-2346/317/1720/15, Wnioskodawca poinformował o zmianie lokalizacji spornej lokalizacji zaplecza budowy. Zrezygnował z dotychczasowej lokalizacji placu budowy na działkach nr 492, 493, 494, 505/1, 505/2, 507, 508, 684 obręb Szalejów Górny. Plac budowy zostanie przeniesiony na działkę nr 804/8 obręb Szalejów Górny (rejon lewego przyczółka zapory, tuż powyżej zaplecza budowy). Działka objęta była wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Liczba stron postępowania nie uległa zmianie, bowiem część obszaru działek, na których dotychczas planowana była lokalizacja placu budowy, znajdują się w granicach inwestycji czyli w granicach trwałego zajęcia terenu. Plac budowy zlokalizowany zostanie na rzędnych ok. 342-345 m n.p.m. powyżej zasięgu jakiegokolwiek wód rzeki Bystrzycy Dusznickiej i jest on oddalony od rzeki o ok. 600 m. Zajmował będzie powierzchnię ok. 0,31 ha. Inne parametry nie uległy zmianie. Teren nie jest zadrzewiony i zakrzaczony – nie wymaga przeprowadzenia wycinki. Ponadto teren ten był objęty badaniami terenowymi prowadzonymi na potrzeby wykonania Raportu. Jak wynika z inwentaryzacji przyrodniczej na przedmiotowym terenie nie stwierdzono cennych walorów przyrodniczych, w tym stanowisk chronionych gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk przyrodniczych wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. UE L.92.206.7, Dz. U. UE-sp.15-2-102 z późn. zm.).

Organ poinformował strony o planowanej zmianie lokalizacji zaplecza budowy obwieszczeniem z dnia 28 sierpnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.51. W powyższym obwieszczeniu oraz w zawiadomieniu z dnia 28 sierpnia 2015 r., znak:

WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.50 , organ poinformował o zebraniu materiału dowodowego i o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Przed wydaniem niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w wskazanym terminie żadna ze stron nie wniosła uwag ani wniosków do postępowania.

W ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie oceny oddziaływania na środowisko do rozpatrzenia przedłożono komplet dokumentacji zgodny z art. 74 ust. 1 ustawy ooś.

Na poziomie przedsięwzięcia analizie poddano 3 warianty przedsięwzięcia:

- Wariant inwestycyjny przewidujący wykonanie suchego zbiornika o maksymalnej pojemności powodziowej 9,87 mln m³ i piętrzeniu wody do rzędnej 342,00 m n.p.m., (maksymalna pojemność powodziowo po wprowadzonej korekcie 10,67 mln m³) oraz wycince drzew na obszarze 143,57 ha. Okresem najbardziej ingerującym w środowisko jest okres budowy związany z budową zapory czołowej, lokalną regulacją rzeki oraz wycinką drzew na obszarze całej czaszy zbiornika. Okres eksploatacji jest okresem nie ingerującym zasadniczo w przyrodę ożywioną i nieożywioną. Elementem negatywnym jest częściowa zmiana (dla przepływów wysokich) naturalnych warunków odpływu wód w rzece poniżej zapory. Okres częściowego zatrzymania fali powodziowej wydłuża się o czas od kilku do kilkudziesięciu godzin (w zależności od prawdopodobieństwa wystąpienia fali powodziowej). Zasadniczą szkodę dla środowiska spowodować może awaria zapory, która może nieść za sobą znaczące skutki zarówno dla przyrody jak i społeczności lokalnej. Likwidacja zapory i zbiornika również ingeruje w środowisko choć z mniejszą intensywnością niż okres budowy zbiornika.
- Racjonalny wariant alternatywny, tj. wykonanie zbiornika o stałym poziomie piętrzenia na rzędnej około 338,15 m n.p.t. i pojemności 5,93 mln m³, oraz dodatkowo utworzenia rezerwy powodziowej o pojemności około 1,53 mln m³ przy piętrzeniu 336,25 m n.p.m wraz z wycinką drzew na powierzchni całej czaszy zbiornika. Okresem najbardziej ingerującym w środowisko podobnie jak w wariantcie proponowanym przez Wnioskodawcę jest okres budowy związany z budową zapory czołowej, lokalną regulacją rzeki oraz wycinką drzew na obszarze całej czaszy zbiornika. Nastąpi zmiana ekosystemu z wód płynących na wody stojące. Okres eksploatacji jest okresem w znaczny sposób oddziałującym na ichtiofaunę, gdyż realizacja inwestycji wiąże się z przerwaniem korytarza migracji w górę ciek. Elementem pozytywnym jest możliwość wykorzystania czaszy zbiornika przez ptaki migrujące. Nastąpi zwiększenie ruchu turystycznego, powodowane stałym piętrzeniem (wypełnieniem) zbiornika umożliwiającym jego wykorzystanie w celach rekreacyjnych. Elementem negatywnym jest zmiana naturalnych warunków odpływu

wód w rzece Bystrzycy Dusznickiej poniżej zapory. Zasadniczą szkodę dla środowiska spowodować może awaria zapory, która w przypadku „stałego” piętrzenia może nieść ze sobą bardziej znaczące skutki zarówno dla przyrody jak i społeczności lokalnej niż w przypadku zbiornika suchego. Likwidacja zapory i zbiornika również ingeruje w środowisko choć z mniejszą intensywnością niż okres budowy zbiornika.

- Wariant najkorzystniejszy dla środowiska (przy zachowaniu głównego celu jakim jest ochrona przeciwpowodziowa, tj. budowa suchego zbiornika o maksymalnej pojemności powodziowej 10,67 mln m³ i piętrzeniu wody do 342,00 m n.p.m., przy ograniczeniu wycinki drzew w czaszy zbiornika do obszaru objętego infrastrukturą i terenu zalewowego o prawdopodobieństwie pojawienia się $Q(p) = 10\%$. Oddziaływania dla tego wariantu są zbliżone do oddziaływań wariantu inwestycyjnego, jednakże ze zmniejszeniem presji na florę i faunę obszaru zbiornika dla okresu budowy. Okres eksploatacji jest okresem (analogicznie jak dla wariantu inwestycyjnego) nieingerującym zasadniczo w przyrodę ożywioną i nieożywioną. Jako element dodatni (pozytywny) należy traktować zwiększenie bezpieczeństwa powodziowego lokalnej społeczności. Analogicznym (jak dla wariantu inwestycyjnego) elementem negatywnym jest częściowa zmiana (dla przepływów wysokich) naturalnych warunków odpływu wód poniżej zapory. Zasadniczą szkodę dla środowiska spowodować może awaria zapory, która może nieść za sobą znaczące skutki zarówno dla przyrody jak i społeczności lokalnej. Likwidacja zapory i zbiornika również ingeruje w środowisko choć z mniejszą intensywnością niż okres budowy zbiornika.

Wnioskodawca zaproponował realizację inwestycji w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska, z ograniczoną wycinką drzew oraz z szeregiem działań minimalizujących i kompensujących negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia, które w uzasadnionych przypadkach zostały zadysponowane w sentencji niniejszej decyzji. Przedstawiona w Raporcie analiza wariantów i oddziaływania tych wariantów na środowisko w sposób jednoznaczny wykazała, że najlepszym rozwiązaniem jest wariant polegający na realizacji suchego zbiornika z minimalnym możliwym zakresem wycinki. Nadrzędnym zadaniem planowanego zbiornika jest ochrona przeciwpowodziowa. Zbiorniki stale piętrzące (zbiorniki z rezerwą przeciwpowodziową) w przeciwieństwie do zbiorników suchych stale piętrzą wodę, co działa niekorzystnie na możliwości redukcyjne takiego zbiornika zmniejszając objętość możliwej do przyjęcia wody powodziowej do czaszy zbiornika. Zbiornik ze stałym piętrzeniem, realizuje kilka zadań na raz (zaopatrzenie w wodę, funkcje rekreacyjne, funkcje przeciwpowodziowe). W przypadku omawianego przedsięwzięcia wielozadaniowość ta nie ma uzasadnienia, a naczelnym problemem do rozwiązania jest problem powodzi. Zalewy suchego zbiornika są pewnym incydentem w czasie, po którym następuje jego szybkie opróżnianie i powrót do stanów (przepływów) naturalnych - minimalizuje to zakres

oddziaływać na środowisko geologiczne (zjawiska erozyjne i abrazyjne). W przypadku zbiornika mokrego presje na środowisko geologiczne występują nieustannie (falowanie zbiornika). Wariant realizacji suchego zbiornika z zakresem maksymalnej i minimalnej wycinki jest w wielu sytuacjach tożsamy. Niemniej, ograniczony zakres wycinki oznacza zachowanie części obszaru stwarzającego lepsze warunki bytowania dla wszystkich gatunków. Wycinka przeprowadzona tylko w ograniczonym zakresie powinna przyczynić się do zachowania istniejących siedlisk leśnych. Zachowana zostanie również ciągłość korytarza ekologicznego wzdłuż cieku. Czynniki te zdecydowały o wyborze wariantu najlepszego dla środowiska jako rekomendowanego do realizacji.

W oparciu o analizę zaproponowanych rozwiązań, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przychylił się do wniosku Inwestora, tj. do realizacji przedsięwzięcia w wariantcie najkorzystniejszym dla środowiska, czyli wykonania suchego zbiornika, przy ograniczeniu wycinki drzew.

W ramach oceny oddziaływania na środowisko organ zbadał przewidywane oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, w tym w szczególności na cele ochrony obszarów Natura 2000.

Suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Szalejów Górny” planowany jest na rzece Bystrzyca Dusznicka, w sołectwach Szalejów Górny i Szalejów Dolny, w gminie Kłodzko, w powiecie kłodzkim, w woj. dolnośląskim. Bystrzyca Dusznicka jest lewobrzeżnym dopływem Nysy Kłodzkiej. Przekrój zaporowy zbiornika został przyjęty w km 8+910 rzeki Bystrzyca Dusznicka. Zbiornik powstanie poprzez przegrodzenie rzeki zaporą ziemną. Przy maksymalnym poziomie piętrzenia 342,00 m n.p.m. zbiornik będzie zajmował obszar około 143,6 ha. Administracyjnie inwestycja znajduje się na terenie gminy Kłodzko, na działkach obrębu Szalejów Górny i Szalejów Dolny.

W sąsiedztwie inwestycji występują:

- komunalna oczyszczalnia ścieków w Polanicy Zdroju. Oczyszczalnia znajduje się około 1,4 km w linii prostej od osi zapory w kierunku południowo – zachodnim oraz około 170 m od granicy obszaru zalewowego o maksymalnym poziomie piętrzenia (342,00 m n.p.m.),
- magazyn paliw płynnych – 1,7 km na zachód od osi zapory, ok. 680 m od granicy obszaru zalewowego o maksymalnym poziomie piętrzenia (342,00 m n.p.m.),
- Zakład Przemysłu „Syntetyka” w Szalejowie Dolnym – 1,4 km na wschód od osi zapory (poniżej przekroju zaporowego)

Bieżąca lokalizacja zapory zapewnia odpowiednią separację przestrzenną zalewu o maksymalnym poziomie piętrzenia od oczyszczalni ścieków gwarantując brak wpływu obu inwestycji na siebie. Wylot ścieków z oczyszczalni zlokalizowany jest w km 12+500 rzeki Bystrzycy Dusznickiej. Oczyszczalnia znajduje się około 1,4 km w linii prostej od osi zapory w kierunku południowo – zachodnim oraz około 170 m w górę rzeki od granicy obszaru

zalewowego o maksymalnym poziomie piętrzenia (342,00 m n.p.m.) czyli tego, który występuje z okresem powtarzalności raz na 500 lat. Oczyszczalnia ścieków posadowiona jest na rzędnej ok. 344 m n. p. m. Planowany suchy zbiornik pozostaje bez wpływu na oczyszczalnię ścieków, ze względu na brak jakichkolwiek czynników oddziaływań na oczyszczalnię (w szczególności na obiekty znajdujące się w górze cieku w znacznej odległości od obszaru o maksymalnym poziomie piętrzenia). Przy takiej separacji przestrzennej suchy zbiornik nie wpływa na przebieg wód powodziowych w rejonie oczyszczalni.

Magazyn paliw płynnych znajduje się 1,7 km na zachód od osi zapory, ok. 680 m od granicy obszaru zalewowego o maksymalnym poziomie piętrzenia (342,00 m n.p.m.). Separację doliny w której znajduje się magazyn paliw płynnych od wód powodziowych spiętrzonych przez zaporę zapewnić będzie projektowy wał ziemny.

Zakład Przemysłu „Syntetyka” w Szalejowie Dolnym – 1,4 km na wschód od osi zapory (poniżej przekroju zaporowego). Budowa zbiornika ma za zadanie ochronę terenów poniżej zapory, w tym Zakładu Syntetyka.

Inwestycja realizowana będzie poza granicami obszarów chronionych na mocy art. 6 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 ze zm.)*. Najbliżej położone obszary chronione – obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Góry Stołowe PLH020004 i Obszar Specjalnej Ochrony ptaków Góry Stołowe PLB020006 znajdują się w odległości ok. 2 km, a cieki objęte pracami nie przepływają przez ten obszar chroniony. W ocenie tutejszego organu – realizacja inwestycji w zakresie przedstawionym we wniosku oraz przy uwzględnieniu ww. warunków – nie będzie znacząco negatywnie oddziaływała na cele i przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000 ani na spójność sieci Natura 2000.

Planowana budowa suchego zbiornika realizowana będzie w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) *Bystrzyca Dusznicka od Kamiennego Potoku do Wielisławki*, o kodzie PLRW6000512188, w obszarze dorzecza Odry (region wodny Środkowej Odry). Zgodnie z zapisami opublikowanego 27 maja 2011 r. *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* (M. P. Nr 40, poz. 451) ..." (PGWDO) omawiana JCWP, należąca do Scalonej Części Wód Powierzchniowych nr SO0904 (Region wodny Środkowa Odra), należy do ekoregionu Wyżyny Centralne. Rzeka na tym odcinku zakwalifikowana jest jako potok wyżynny krzemianowy z substratem drobnoziarnistym - zachodni (typ abiotyczny 5). Bystrzyca Dusznicka na tym odcinku zakwalifikowana została jako silnie zmieniona część wód. Zgodnie z „Planem Gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” zatwierdzonym na posiedzeniu Rady ministrów w dniu 22 lutego 2011 r. potencjał ekologiczny tej JCW oceniono jako zły. Zgodnie z tym dokumentem dla tej JCW istnieje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych: z uwagi na planowane działania w zakresie realizacji inwestycji powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych JCW,

służące wyższemu celom społecznym, tj. ochrona przeciwpowodziowa, niemożliwe jest osiągnięcie przez JCW założonych celów środowiskowych.

Planowane przedsięwzięcie realizowane będzie w nowym cyklu planistycznym. Według aktualnej charakterystyki JCWP, określonej w opracowaniu „Ustalenie Celów środowiskowych dla Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP), Podziemnych (JCWPd) i Obszarów Chronionych” przygotowanej na zlecenie KZGW przez zespół autorski pod kierownictwem: mgr inż. Agnieszki Hobot (Gliwice, październik 2013r.), na podstawie wyników pomiarów przeprowadzonymi przez WIOŚ we Wrocławiu w roku 2011 i 2012 potencjał omawianej JCWP określono jako słaby a stan wód jako zły (analogicznie jak PGWDO). Ocenę tę uwarunkowała klasa elementów biologicznych oraz stan chemiczny wód. W cyklu planistycznym na okres 2015-2021 brak uzasadnienia potrzeby utrzymania zmian hydromorfologicznych (zgodnie z art. 4 ust. 3 Dyrektywy 2006/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000. s.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275 z późn. zm.), zwana „Ramową Dyrektywą Wodną”). Celami ochrony analizowanej jednolitej części wód powierzchniowych jest osiągnięcie do 2021 roku dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód.

Jednolita część wód powierzchniowa osiąga dobry potencjał ekologiczny, kiedy wszystkie wskaźniki jakości wód należące do elementów biologicznych osiągają dobry stan. Natomiast elementy fizykochemiczne i hydromorfologiczne, jako elementy wspierające, umożliwiają osiągnięcie dobrego potencjału przez elementy biologiczne. Jeśli elementy biologiczne spełniają warunki dla dobrego potencjału, oznacza to, że warunki hydromorfologiczne danej jednolitej części wód muszą być na tyle dobre, że umożliwiają osiągnięcie dobrego potencjału przez elementy biologiczne. Potencjał silnie zmienionej części wód można określić jako dobry, wówczas, gdy zarówno potencjał ekologiczny, jak i stan chemiczny zostanie określony jako dobry.

Kluczową składową oceny ekologicznego potencjału wód są elementy biologiczne. Przedsięwzięcia hydrotechniczne oddziałują w bezpośredni sposób na hydromorfologię wód, a każda zmiana parametrów hydromorfologicznych i fizykochemicznych pociąga za sobą zmiany zależnych od hydromorfologii biologicznych elementów. Stąd w oparciu o przedłożony materiał dowodowy dokonano oceny w jaki sposób zmiany parametrów hydromorfologicznych i fizykochemicznych JCWP przełożą się na zależne od nich elementy biologiczne.

Z analizy zawartej w przedłożonym materiale dowodowym wynika, iż przedsięwzięcie nie wpłynie na reżim hydrologiczny cieku, w zakresie normalnych przepływów. Wpływ ten występuje jedynie przy przepływach związanych z prowadzeniem wód powodziowych. Po wybudowaniu zbiornika ze względu na to, iż nie wpływa

on na przepływy niskie w korycie zachowany będzie przepływ naturalny (poza okresami wezbrań). Urządzenia spustowe zapewnią swobodny przepływ wodzie odpowiadającej przepływowi $Q_{60\%}$. Wzrost dynamiki przepływu w okresach spiętrzenia wody w zbiorniku, ograniczy się do czasu zatrzymania wody w zbiorniku. Zakładane przetrzymanie fali powodziowej z uwagi na krótki czas nie powoduje zmiany reżimu hydrologicznego, który by miał wpływ na stan wód w szerszym kontekście (opróżnienie zbiornika przy maksymalnym poziomie piętrzenia, tj. przy rzędnej 342 m n.p.m., odpowiadającemu przepływowi wody kontrolnej Q_k o prawdopodobieństwie $p=0,2\%$, występującym raz na 500 lat, nastąpi, poza sytuacjami nadzwyczajnymi, nie dłużej niż w ciągu 7 dni). Każda regulacja, która powoduje koncentrację wody w korycie powoduje przyspieszenie odpływu. W przypadku omawianej inwestycji oddziaływanie to będzie minimalne ze względu na niewielką długość odcinków regulowanych, oraz zachowanie zbliżonej do naturalnej szerokości koryta, a także poprzez spowolnienie odpływu wód poprzez upusty denne podczas stanów powodziowych. Dolina rzeki Bystrzycy Dusznickiej na odcinku od Szalejowa Górnego do ujścia do Nysy Kłodzkiej (tj. poniżej zapory) jest obecnie zagospodarowana – obszar siedlisk zależnych od zalewów powodziowych jest zatem ograniczony, a zabudowa mieszkaniowa jak i uprawy zbliżają się do samego koryta rzeki. Wzdłuż rzeki poprowadzona została droga relacji Szalejów Górny – Szalejów Dolny – Stary Wielisław Dolny - Kłodzko. W Starym Wielisławiu Dolnym (granica miasta Kłodzka) dołącza do drogi linia kolejowa. Zapora znajduje się w odległości około 3,3 km od granicy miasta Kłodzka. Wszystkie te miejscowości stanowią zatem przedmieścia Kłodzka. Odcinek Bystrzycy Dusznickiej objęty wyrównaniem odpływu obejmuje odcinek od zapory do ujścia Bystrzycy Dusznickiej do Nysy Kłodzkiej. Analizowany obszar chroniony przed wodami $Q_{1\%}$ poniżej zapory tj. $2,17 \text{ km}^2$, w przeważającej części jest już zainwestowany. Nie istnieją czynniki wpływu na obszary od wód zależne kształtowane przez Nysę Kłodzką, poniżej ujścia Bystrzycy Dusznickiej, gdyż przepływ $Q_{1\%}$ Bystrzycy Dusznickiej odpowiada mniej więcej przepływowi $Q_{50\%}$ na Nysie Kłodzkiej (przepływowi korytowemu), zatem obszary od wód zależne w dolinie Nysy Kłodzkiej zależą głównie od tej rzeki. Od km 8+500 rozpoczyna się zabudowa mieszkaniowa. W km 8+350 rzece towarzyszy droga łącząca Szalejów Górny z Szalejowem Dolnym. Od km 7+850 rzekę ograniczają drogi asfaltowe z obydwu stron aż do km 7+150. Powyższa analiza wykazała, że ze względu na historyczną zabudowę terasy zalewowej Bystrzycy Dusznickiej, tereny zależne od wód koncentrują się w bezpośrednim sąsiedztwie koryta rzecznoego, a zatem zasilanie tych terenów w głównej mierze zależy od corocznych stanów wysokich i podtopień zlokalizowanych w obrębie koryta cieku. Przepływ odpowiadający corocznej powodzi jest przez suchy zbiornik przepuszczany, co dowodzi, jak wskazano w Raporcie, braku wpływu na tereny zależne od wód. Około km 3+750 do Bystrzycy wpływa Wielisławka zatem poniżej dopływu tereny od wód zależne zasilane są wodami puszczanymi przez zbiornik i dopływ.

Od km 1+000 Bystrzyca Dusznickiej zasilanie ekosystemów od wód zależnych jest zapewnione przez Nysę Kłodzką.

Znaczące zmiany struktury morfologicznej cieków obejmą odcinki sztucznych koryt oraz odcinek rzeki pod zaporą gdzie nastąpi unifikacja głębokości rzeki i zmienności szerokości koryta, uproszczeniu ulegnie struktura dna. Zmiany w morfologii koryta będą wynikiem prac związanych z umocnieniem brzegów oraz zasypaniem odcinków starych i wykonaniem odcinków nowych koryt. Będzie to skutkowało zmianami w strukturze dna i brzegów oraz zmianami w przekroju poprzecznym i podłużnym koryta. Oddziaływania te będą jednak dotyczyły niewielkich odcinków w skali całej JCWP i zminimalizowane zostaną przez działania określone w decyzji (ograniczenie zakresu umocnień). Przekrój sztucznych koryt rzeki zostanie dostosowany do szerokości odpowiadającej szerokości naturalnego koryta rzeki na tym odcinku i dostosowany do przepływu dozwolonego. Po zakończeniu prac budowlanych nie zostanie w pełni przywrócony bieg „starym” korytem. Stare koryto rzeki zostanie częściowo zasypane. Przełożenie koryta związane jest z naprowadzeniem rzeki na upusty denne. Ponadto, przełożenie koryta rzeki spowoduje zmniejszenie ryzyka erozji wschodniego, a zatem zwiększy bezpieczeństwo funkcjonowania obiektu. Oprócz przeobrażeń cieków nastąpi ingerencja w brzegi rzeki poprzez regulacje opaskami kamiennymi. Łącznie ingerencja w elementy morfologiczne obejmie rzekę na długości nieco ponad 2,4 km. Długości koryt formowanych są stosunkowo krótkie. W celu minimalizacji negatywnych oddziaływań sztuczne koryta zostaną zróżnicowane poprzez takie ukształtowanie dna, aby nie było ono jednorodne – np. poprzez zastosowanie głazów. Zapobiegają one jednorodności przepływu oraz stworzą habitaty dla ryb. Ze względu na to, iż będzie to regulacja przeważnie odcinkowa oddziaływanie to będzie zminimalizowane.

Utrata więzi hydraulicznej pomiędzy wodami powierzchniowymi i podziemnymi występuje na odcinkach cieków wyposażonych w szczelną (betonową lub kamienną podlaną betonem) zabudowę koryta. Zabudowę tego typu stosowano dawniej na obszarach górskich w celu szybkiego odprowadzenia nadmiaru wód opadowych lub roztopowych. Regulacje rzek mogą pośrednio wpływać na wody podziemne poprzez przyspieszenie odpływu, a co za tym idzie obniżenie wód gruntowych na skutek erozji dennej i wcinania się uregulowanych cieków w podłoże. W przypadku planowanego suchego zbiornika większość regulacji odbywa się w czasach zbiornika (opaski kamienne, koryta napływowe). Zbiornik w stanach powodziowych (powyżej $Q=50\%$) spiętrzy wodę i spowolni odpływ, a zatem skutek jego działania będzie odwrotny niż wspomniana przesłanka i nie będzie miał negatywnego wpływu na wody podziemne. Wylot z urządzenia spustowego wprowadzony zostanie bezpośrednio do niecki wypadowej w taki sposób, aby zachować ciągłość lustra wody. Bezpośrednio poniżej zapory znajdują się stopnie wodne (jeden poniżej ujścia kanału odpływowego z przelewu), które powstrzymują erozję denną, więc zbiornik nie spowoduje

nowych oddziaływań w tym zakresie. Natomiast planowane regulacje są na tak krótkich odcinkach, że nie spowodują utraty więzi hydraulicznej wód powierzchniowych z wodami podziemnymi. Bez spiętrzenia przepuszczane są przepływy do około $15\text{m}^3/\text{s}$. Powyżej tego przepływu napływająca woda rozlewa się po czaszy zbiornika. Przepływ $15\text{m}^3/\text{s}$ odpowiada przepływowi około Q60% (woda 1 i 2/3 letnia). Suchy zbiornik w okresach powodzi (gdy przepływ w Bystrzycy Dusznickiej wyniesie powyżej $15\text{m}^3/\text{s}$ czyli rzadziej niż raz na 1 i 2/3 roku) będzie piętrzył wodę. Spowoduje to podniesienie poziomu wody powyżej poziomu wód gruntowych i zasilenie czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Regulacje w czaszy suchego zbiornika są odcinkowe, z narzutu kamiennego, zapewniające kontakt hydrauliczny z wodami podziemnymi. Ponadto przeplatają się z odcinkami nieregulowanymi, gdzie kontakt wód powierzchniowych i podziemnych pozostaje w stanie naturalnym. Długości koryt formowanych są stosunkowo krótkie, a zatem nie powinny przyczynić się do utraty więzi hydraulicznej wód powierzchniowych z wodami podziemnymi.

Po dokonaniu identyfikacji oddziaływań mających wpływ na osiągnięcie celów środowiskowych lub powodujących pogorszenie stanu w rozumieniu Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz uwzględniając zakres zmian hydromorfologicznych, uznano, że potencjalne negatywne oddziaływania na elementy biologiczne najsilniejsze będą na etapie realizacji przedsięwzięcia. Najistotniejsze oddziaływanie na makrofity związane jest ze zniszczeniem roślinności na skutek wykonania umocnień brzegów i dna – umocnienia brzegów wykonywane będą wyłącznie na brzegach wklęsłych. Prace te będą miały wpływ na skład i liczebność makrofitów, jednak będą one dotyczyły niewielkich odcinków cieku, a umocnienia zostaną wykonane z kamienia łamanego, co umożliwi szybkie odtworzenie się makrofitów. Nowa szata roślinna może mieć nieco inny charakter z uwagi na zmianę warunków siedliskowych (zmiana ilości światła i zmiana temperatury po wycince drzew i krzewów, zmiana charakteru podłoża po wykonaniu umocnień), jednak skala tych zmian nie będzie znacząca. Umocnienie dna wykonane zostanie wyłącznie na kilkudziesięciometrowych odcinkach nowego koryta, w związku z czym nie będzie wiązało się ze zniszczeniem makrofitów. Częściowe zasypanie odcinka starego koryta cieku oraz wykonanie odcinka nowego koryta, a tym samym niszczenie roślinności na skutek zasypania odcinka rzeki Bystrzyca Dusznicka dotyczyć będzie odcinka o łącznej długości około 431 m. Wykonany zostanie nowy odcinek rzeki, którego koryto będzie miało uproszczoną strukturę (brak meandrów, likwidacja przegłębień i wypłyceń), w związku z czym warunki rozwoju makrofitów będą mniej sprzyjające. Oddziaływania te będą jednak dotyczyły niewielkiego odcinka w skali całej JCWP, a nowy odcinek cieku praktycznie na całej długości, w krótkim czasie zostanie ponownie zasiedlony przez makrofity.

Oddziaływanie na makrozoobentos i fitobentos będzie związane głównie z umocnieniem brzegów i dna oraz zasypaniem odcinka cieku i wybudowaniem nowego koryta. Działania te będą skutkowały bezpośrednim niszczeniem makrozoobentosu i fitobentosu oraz

negatywną zmianą warunków siedliskowych - różnorodne mikrosiedliska zostaną zastąpione przez jednolite struktury. Do umocnień zostanie jednak wykorzystany kamień naturalny, którego sposób ułożenia na etapie eksploatacji inwestycji różnicował będzie prędkości przepływów i pozwoli na wytworzenie się mikrosiedlisk dla tych organizmów żywych. Na cieku obecne będą jednak nieuregulowane odcinki, które stanowią „bazę” makrozoobentosu, a zatem jego skład będzie mógł odtworzyć się poprzez dryfy i loty kompensacyjne owadów dorosłych. W przypadku fitobentosu zastosowanie kamienia naturalnego sprzyjać będzie odtwarzaniu się organizmów fitobentosowych na etapie eksploatacji inwestycji. Biorąc także pod uwagę, że wskazane wyżej oddziaływania dotyczyły będą niewielkich odcinków w skali całej JCWP, oddziaływanie to nie powinno być znaczące.

Oddziaływanie na ichtiofaunę związane będzie przede wszystkim ze zmianą warunków hydromorfologicznych, które wpływać będą na dostępność siedlisk dla poszczególnych gatunków oraz dla poszczególnych faz rozwojowych. Oddziaływanie to będzie jednak ograniczone przez określone w decyzji działania minimalizujące, w tym m. in. wskazane terminy prowadzenia robót, nadzór ichtiologiczny, etapowe prowadzenie prac. Przedmiotowa inwestycja – przy uwzględnieniu wskazanych w decyzji działań minimalizujących (konieczność zachowania przepływu nienaruszalnego, urządzenia umożliwiające migrację przez zapórę i elementy spustowe, właściwy sposób prowadzenia prac na etapie realizacji, ograniczenie zakresu umocnień) - nie powinna także znacząco wpływać na migrację ichtiofauny. Przetrzywanie fali powodziowej w zbiorniku, z uwagi na krótki czas tego procesu, także nie powinno znacząco wpłynąć na ichtiofaunę.

Oddziaływanie na elementy fizykochemiczne będzie oddziaływaniem krótkoterminowym, występującym przede wszystkim na etapie realizacji prac. Może ono dotyczyć parametrów fizykochemicznych, takich jak zawiesina ogólna lub tlen rozpuszczony w wodzie. Zawiesina, zawiera w części substancję organiczną, która po przedostaniu się do rzeki utleniając się, zmieniała będzie panujące tam warunki tlenowe. Zarówno ilościowe, jak i jakościowe oszacowanie tego zjawiska, zależne od wielu czynników takich jak: ilość zawiesiny przedostającej się do cieku, wielkość przepływu w cieku, warunki tlenowe. Dla ograniczenia skali zjawiska zmian elementów fizykochemicznych w sentencji niniejszej decyzji nałożono warunki realizacji inwestycji, dotyczące prowadzenia prac regulacyjnych z brzegu rzeki, zalecenia dotyczące okresowego przerywania prac przy zwiększonym zmętnieniu wody. Charakter Bystrzycy Dusznickiej (znaczne spadki i prędkości wody) powoduje, iż rzeka jest ciekim dobrze natlenionym, a charakter prac powoduje, iż zjawisko powyżej wskazane, będzie okresowe i przemijalne. W szybko płynących ciekach podgórskich, o zimnej dobrze natlenionej wodzie, zawiesiny przedostające się do wody podczas prowadzonych prac nie będą miały istotnego wpływu na występujące w niej warunki tlenowe, nie będą również miały znaczącego wpływu na organizmy wodne poniżej prowadzonych prac. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie miała wpływu na zasolenie,

zakwaszenie. Na skutek braku roślinności na nowych korytach zmiana może ulec temperatura wody. Ze względu na górski charakter ciek, turbulentny przepływ wody, krótki okres trwania etapu budowy (w stosunku do czasu eksploatacji zbiornika), naturalne samooczyszczanie wody w rzece i sukcesja roślinności na tereny objęte pracami budowlanymi, wpływ tego czynnika można uznać za pomijalny. Wody Bystrzycy Dusznickiej nieść będą rumowisko, które osadzone zostanie głównie w rejonie wlotu do spustów. Dlatego wykonany zostanie łapacz rumoszu. Przy stanach niskich oraz wezbraniach nie większych niż coroczna powódź nie zostanie zatrzymany transport rumowiska (drobny substrat i procesy sedymentacyjne). Woda do łapacza swobodnie przelewać się będzie powyżej przepływu średniego rocznego $SSQ=1,60 \text{ m}^3/\text{s}$. Przy normalnych stanach, przepływ wody odbywać się będzie korytem ciek, poza łapaczem rumoszu. Opróżnianie łapacza z rumoszu odbywać się będzie przy przepływach niskich (z częstotliwością raz na kilka lat). Łapacz będzie na stałe wypełniony wodą, a część wód rzeki Bystrzycy Dusznickiej będzie przez niego stale przepływać, umożliwiając przeżycie znajdującym się w nim rybam. Łapacz znajduje się z boku koryta rzeki Bystrzyca Dusznicka. Betonowa kratownica drenująca na wlocie łapacza rumoszu, w wale oddzielającym go od rzeki, zapewni stałą suplementację świeżą wodą rzeczną wody stagnującej w tym pomocniczym zbiorniku. Woda stagnująca pochodzić będzie z przelewu nad wałem w okresie wezbraniowym. Zapewnienie stałej komunikacji pomiędzy łapaczem rumoszu, a ciekami oraz istniejącym ciekami dopływającym do łapacza, zapewni stałą suplementację świeżą wodą rzeczną wody stagnującej, oraz umożliwi egzystencję ryb. W zakresie inwestycji nie przewidziano dodatkowych urządzeń ograniczających ruch rumowiska w korycie ciek poza łapaczem rumoszu. Samo zjawisko przemieszczania się rumoszu będzie kontynuowane poniżej zapory w sposób naturalny, tj. zachodzić będą naturalne procesy w korycie umożliwiające ten ruch.

Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie pogorszy wskaźników jakości wody wykorzystywanych do oceny jej stanu chemicznego. Przy prawidłowej obsłudze maszyn i urządzeń nie powinno dojść do zanieczyszczeń rzeki substancjami ropopochodnymi. Ponadto na terenie zaplecza budowy muszą być wyznaczone utwardzone i uszczelnione od podłoża place postojowe, na których odbywać się będzie tankowanie maszyn, ich przeglądy i naprawy oraz postój. Plac budowy zlokalizowany zostanie na rzędnych ok. 342-345 m n.p.m. powyżej zasięgu jakiegokolwiek wód rzeki Bystrzycy Dusznickiej i jest on oddalony od rzeki o ok. 600 m.

Suchy zbiornik nie generuje i nie emituje substancji priorytetowych mogących zmienić chemizm wód. Czystość zbiornika, a także rzeki i wód podziemnych zależy od czystości zlewni i jej antropogenicznego wykorzystania. W przypadku zbiorników ze stałym piętrzeniem istnieją mechanizmy, które ułatwiają depozycję zanieczyszczeń. Depozycji zanieczyszczeń sprzyja długotrwałe stagnowanie wody w zbiorniku, a co za tym idzie wzrost termiki zatrzymanej wody, rozwój fitoplanktonu i sedymentacja osadów. Ścieki

komunalne odprowadzane do rzeki oraz rolnictwo (poprzez gospodarkę nawozową, i procesy erozyjne) są źródłami związków azotu i fosforu, które przyspieszają rozwój fitoplanktonu i generalnie są przyczyną eutrofizacji zbiorników o stałym piętrzeniu. Tych wad pozbawiony jest zbiornik suchy. Ze względu na ograniczone w czasie stagnowanie wody, chwilowo zmagazynowana woda ma termikę zbliżoną do termiki rzeki, turbulentny przepływ, woda jest dobrze natleniona, a co za tym idzie utrudnia to rozwój fitoplanktonu, a ciągły odpływ uniemożliwia depozycję zanieczyszczeń. Wody Bystrzycy Dusznickiej są potencjalnie narażone na wzrost zanieczyszczeń, których źródłem mogą być zrzuty z oczyszczalni ścieków. Jednakże to obowiązkiem oczyszczalni jest podczyszczenie ścieków do określonego składu przed dokonaniem zrzutu. Badania jakości rzeki Bystrzycy Dusznickiej prowadzone w ramach krajowej sieci monitoringu wskazują na zły stan wód w JCW ze względu na wartość wskaźnika indeksu okrzemkowego i zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA). Taki stan nie jest efektem działania suchego zbiornika. Jak wykazano w Raporcie, fitobentos okrzemkowy odzwierciedla działanie dwóch głównych presji na powierzchniowe wody płynące: eutrofizacji i zanieczyszczeń. Punkt monitoringowy tej części wód umiejscowiony jest na samym końcu zlewni, rejestruje on zatem zanieczyszczenia organiczne z zagospodarowanej antropogenicznie zlewni Bystrzycy Dusznickiej poniżej planowanego zbiornika, a także po części z oczyszczalni ścieków. WWA powstają jako produkty uboczne w wielu procesach chemicznych. Zasadniczo każdy proces, związany z silnym ogrzewaniem lub niecałkowitym spalaniem związków organicznych, może być źródłem emisji WWA, tj. spalanie liści i śmieci w przydomowych ogródkach, spalanie odpadów, pożary lasów, spaliny pojazdów mechanicznych poruszających się w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki. Suchy zbiornik nie jest źródłem tych zanieczyszczeń i ich nie nasili. Czasza suchego zbiornika zostanie wyłączona z intensywnej produkcji rolniczej, co zmniejszy dopływ biogenów typu rolniczego. Ograniczenie wycinki spowoduje wzmocnienie systemów oczyszczania wody (roślinność zadziała jak filtr).

Mając na uwadze powyższe, można stwierdzić, iż zamierzenie nie wpłynie negatywnie na komponenty środowiska determinujące stan JCWP, a tym samym nie przyczyni się do nieosiągnięcia przez JCWP w tym cyklu planistycznym oraz przyszłym dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego JCWP.

Przedsięwzięcie znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 110, kod PLGW6220110, która zgodnie z zapisami *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym. W 2008 r. została przeprowadzona weryfikacja przebiegu granic JCWPd wydzielonych w 2005 r., a w wyniku tych prac powstał nowy podział Polski w zakresie JCWPd, który będzie obowiązywał w PGWDO w nowym cyklu planistycznym (koniec roku

2015 r.). Według tych danych suchy zbiornik położony jest na terenie JCWPd nr 125, kod PLGW6000125. Stan ilościowy i chemiczny tej części wód nie uległ zmianie.

Zgodnie z obowiązującą regulacją prawną, celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

1. zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
2. zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, a zatem w przedmiotowym przypadku utrzymanie dobrego stanu ilościowego i jakościowego JCWPd,
3. ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Realizacja i eksploatacja inwestycji nie powinna wpłynąć na stan ilościowy i chemiczny tej jednolitej części wód podziemnych. Na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji nie będą generowane zanieczyszczenia, mogące zmienić chemizm wód. Prace prowadzone w fazie budowy przedsięwzięcia nie będą powodowały negatywnych oddziaływań na wody podziemne o charakterze jakościowym, mogą jedynie spowodować krótkotrwałe, przemijające obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe w trakcie wykonywania niezbędnych odwodnień wykopów. Niemniej aby całkowicie wyeliminować potencjalne możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych, wszelkie miejsca wyznaczone do obsługi samochodów i maszyn roboczych będą okresowo (do czasu zakończenia budowy) wyścielone materiałami izolacyjnymi. Ścieki bytowe gromadzone będą w szczelnych, bezodpływowych zbiornikach i regularnie odbierane przez upoważnione podmioty. Prace prowadzone będą z wykorzystaniem sprawnego sprzętu budowlanego. W przypadku niekontrolowanego przedostania się substancji ropopochodnych do gruntu i ziemi, w związku z użyciem ciężkiego sprzętu budowlanego, zostaną podjęte odpowiednie środki do wyeliminowania zanieczyszczenia z gruntu i ziemi, aby nie doszło do zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchniowych.

Roboty związane z budową zbiornika mogą spowodować krótkotrwałe, przemijające i lokalne obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe na skutek konieczności wykonania niezbędnych odwodnień w trakcie robót ziemnych i prac budowlanych. Dotyczy to głównie odwodnienia (pompowania) wykopów szerokoprzestrzennych w miejscu budowy zapory czołowej oraz przy zebraniu materiału na budowę zapory z czaszy zbiornika. Obniżenia zwierciadła wód związane z wykopami, i odwodnieniami wykopów w tym miejscu, z których zebrane zostaną masy ziemne do wykonania zapory, będą miały charakter lokalny - maksymalny zasięg leja depresyjnego wyniesie od 42 do 78 m.

Stan wód podziemnych na obszarze suchych zbiorników również zależy od czystości zlewni i jej antropogenicznego wykorzystania. Możliwość przemieszczania się zanieczyszczeń wraz z wodami opadowymi z powierzchni terenu do wód gruntowych, w dużej mierze zależy od miąższości warstw utworów słabo przepuszczalnych izolujących warstwę wodonośną. Fala powodziowa o maksymalnym poziomie piętrzenia przebywać

będzie w zbiorniku nie dłużej niż 7 dni (poza sytuacjami nadzwyczajnymi). Podyktowane jest to zarówno czasem odpływu wód powodziowych o maksymalnym poziomie piętrzenia, jak i czasem przejścia fali przez Nysę Kłodzką do Kłodzka (celowe zatrzymanie wody w zbiorniku ze względu na przeczekanie fali powodziowej na Nysie Kłodzkiej). Przedstawione w Raporcie wnioski z wyników badań przeprowadzonych na potrzeby realizacji przedmiotowej inwestycji, wskazują na systematyczne zmniejszanie się wpływu piętrzenia wód powodziowych na wody podziemne w analizowanym obszarze. Dowiedziono, że nawet przy ekstremalnym scenariuszu utrzymywania się wody kontrolnej przez okres 7 dni zasięg zmian nie przekracza dystansu 150 m od strefy zalewu. Wezbrania i związane z nim spiętrzenie wód w suchym zbiorniku jest zjawiskiem okresowym z określonym prawdopodobieństwem występowania. Poza okresami wezbrań brak jest jakichkolwiek oddziaływań i presji na wody podziemne. A okres ten jest przeważający w czasie eksploatacji zbiornika. Uwzględniając powyższe (rzeczywistą prędkość przepływu międzywarstwowego, czas zatrzymania wody w zbiorniku) można uznać, iż okresowe zmiany wód podziemnych nie powinny wpłynąć również na zmianę głębokości wód w najbliższej zlokalizowanych studniach. Przydomowe studnie wiercone znajdują się poza zbiornikiem, po stronie odpowietrznej zapory. Zapora po wybudowaniu ochroni studnie przed zalewem wodami powodziowymi (zapora będzie uszczelniona do podłoża skalnego). Uwzględniając rzeczywistą prędkość przepływu międzywarstwową, która wynosi około 0,03 m/d, można stwierdzić, że wpływ piętrzenia wód powodziowych w zbiorniku na wody podziemne nie ma charakteru trwałego, jest ograniczony w czasie, a tym samym nie powoduje zagrożenia dla stanu ilościowego i jakościowego tych wód. Po odpływie wód powodziowych z czaszy zbiornika hydrodynamika wód podziemnych wraca do stanu sprzed powodzi. W opinii Autorów Raportu, powyższe oznacza brak wpływu suchego zbiornika na wody podziemne. Ponadto chwilowo zmagazynowana w zbiorniku woda będzie miała termikę zbliżoną do termiki rzeki, turbulentny przepływ, woda będzie dobrze natleniona, a ciągły jej odpływ uniemożliwi depozycję zanieczyszczeń. Czasza suchego zbiornika zostanie wyłączona z intensywnej produkcji rolniczej. Ograniczona zostanie wycinka drzew. Można zatem stwierdzić, iż ograniczone w czasie stagnowanie wody w zbiorniku, nie niesie ze sobą znaczącego ryzyka zanieczyszczenia wód podziemnych, a zatem pogorszenia stanu chemicznego tej części wód.

Mając na uwadze powyższe, można uznać, iż przedsięwzięcie nie powinno wpłynąć na stan chemiczny i stan ilościowy JCWPd, a zatem nie przyczyni się do nieosiągnięcia wyznaczonych dla niej celów środowiskowych w obecnym i przyszłym cyklu planistycznym.

Planowane przedsięwzięcie nie wpłynie na klimat i zmiany klimatu. Zasadnicze kwestie związane ze zmianami klimatu koncentrują się wokół takich zagadnień jak emisja gazów cieplarnianych, emisje bezpośrednie i emisje pośrednie związane z zapotrzebowaniem na energię, skuteczności zastosowanych rozwiązań. Planowany zbiornik nie jest źródłem emisji gazów cieplarnianych na dużą skalę. W fazie budowy w wyniku spalania paliw

w samochodach i maszynach emitowany będzie dwutlenek węgla zaliczany do gazów cieplarnianych. W czasie realizacji inwestycji wystąpi zapotrzebowanie energetyczne związane np. z funkcjonowaniem zaplecza budowy. Zużycie energii elektrycznej pośrednio skutkować będzie emisją do atmosfery dwutlenku węgla i pary wodnej (gazy cieplarniane) w czasie jej wytwarzania. Zużycie energii elektrycznej, w czasie jej wytwarzania, pośrednio skutkować będzie emisją do atmosfery dwutlenku węgla i pary wodnej (gazy cieplarniane). Nie są to jednak emisje gazów cieplarnianych na skalę, która wymagałaby działań minimalizujących w tym zakresie. Zapotrzebowanie na energię urządzeń związanych z planowanym zbiornikiem dotyczy: automatyki przepustów, oświetlenia drogi na zaporze i zaplecza eksploatacyjnego, ogrzewania zaplecza eksploatacyjnego – są to zapotrzebowania niezbędne i niepochlaniające dużych ilości energii. Planowane przedsięwzięcie nie jest związane z transportem, projektowane drogi są drogami eksploatacyjnymi powołanymi na cele obsługi zbiornika. Strumień pojazdów podczas budowy i w czasie eksploatacji (5 poj./h) jest niewielki, jeśli chodzi o emisję CO₂.

W fazie likwidacji przedsięwzięcia wielkość zapotrzebowania na energię elektryczną będzie podobna do fazy budowy, a więc podobna będzie emisja do atmosfery dwutlenku węgla i pary wodnej (gazy cieplarniane) w czasie wytwarzania energii elektrycznej.

Z uwagi na zapewniony stały odpływ wód ze zbiornika, czas przetrzymywania fali powodziowej w zbiorniku będzie stosunkowo krótki (opróżnienie zbiornika przy maksymalnym poziomie piętrzenia, tj. przy rzędnej 342 m n.p.m., odpowiadającemu przepływowi wody kontrolnej Q_k o prawdopodobieństwie $p=0,2\%$, występującym raz na 500 lat, nastąpi, poza sytuacjami nadzwyczajnymi, nie dłużej niż w ciągu 7 dni). Z racji krótkiego gromadzenia wody, nie wystąpią żadne zjawiska klimatyczne i mikroklimat w jego rejonie nie ulegnie istotnej zmianie. Przeciwnieństwem zbiorników „suchych” są zbiorniki zaporowe stale wypełnione wodą. Wokół takich zbiorników wytwarza się specyficzny mikroklimat (ustrój termiczny powietrza) nad zbiornikiem i nad terenami bezpośrednio przyległymi do niego. Zbiorniki takie mają wpływ na łagodzenie zjawisk ekstremalnych poprzez nieznaczny wzrost temperatur i wilgotności w zimie oraz spadek temperatur i wilgotności w lecie. Przyrost prędkości wiatru nad zbiornikiem dochodzi do kilku procent i wpływa na mikroklimat nad akwenem oraz przyczynia się do występowania zjawiska bryzy wodnej i cyrkulacji wód w akwenu [Małecki Z. 2009. Wpływ zbiornika zaporowego Pokrzywnica na mikroklimat w zlewni Pokrzywnicy, prawobrzeżnym dopływie Prośny. Ochrona Środowiska i Zasobów Naturalnych, Nr 39, Paluch J., Małecki Z. J., Gołębiak P. 2009. Wpływ zbiornika zaporowego Gołuchów na mikroklimat w zlewni ciemnej (trzewnej), lewobrzeżnym dopływie Prośny. Instytut Badawczo-Rozwojowy Inżynierii Lądowej i Wodnej "Euroexbud" Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej Zarząd Oddziału Ziemi Kaliskiej. Zeszyty Naukowe. Inżynieria Lądowa i Wodna w Kształtowaniu Środowiska. Nr 1]. Zwiększenie bilansu promieniowania czyli ochładzanie wiosną strefy brzegowej, a w drugiej połowie lata i jesienią

ocieplanie jakie ma miejsce w przypadku zbiorników retencyjnych, nie wystąpi w planowanym zbiorniku suchym, gdyż retencjonuje on wodę nie dłużej niż 7 dni (poza sytuacjami nadzwyczajnymi) zatem przez większość dni w sezonie (wiosna, lato, jesień, zima) jest opróżniony więc nie może spowodować tego efektu. Osłabienie cech kontynentalizmu poprzez zmniejszenie dobowej amplitudy zmian temperatury powietrza i różnicy między skrajnymi temperaturami miesięcznymi i rocznymi jest efektem związanym z długotrwałym przetrzymywaniem wody i nie dotyczy suchych zbiorników. Zmiany cyrkulacji mas powietrza, sprzyjające zwiększeniu częstotliwości i szybkości wiatrów oraz zmniejszaniu się liczby dni z ciszami, również związane są z retencjonowaniem wody przez długi czas i są rezultatem zwiększenia bilansu promieniowania. Znaczny wzrost wilgotności, zarówno bezwzględnej jak i względnej jest konsekwencją zwiększonego parowania z wolnej powierzchni wodnej, która nie dotyczy suchych zbiorników. Suchy zbiornik napełnia się w stanach powodziowych, a zatem wypełnienie zbiornika następuje przy zwiększonej wilgotności i przy ograniczonym udziale promieniowania słonecznego. Szybkie gromadzenie i opróżnianie zgromadzonej wody powoduje, że woda w zbiorniku jest natleniona i nie ma czasu nagrzać się tak aby mogła spowodować zmiany w lokalnym klimacie. Z racji krótkiego gromadzenia wody w zbiornikach „suchych”, nie wystąpią żadne zjawiska klimatyczne opisane powyżej i mikroklimat w jego rejonie nie ulegnie zmianie. Prace prowadzone w fazach budowy i likwidacji projektowanego przedsięwzięcia również nie spowodują żadnych zjawisk klimatycznych prowadzących do zmiany mikroklimatu w rejonie tego obiektu. Projektowane przedsięwzięcie zostało zaprojektowane zgodnie z obowiązującymi przepisami hydrotechnicznymi, które uwzględniają ekstremalne zjawiska zachodzące w środowisku związane ze zmianami klimatu, co regulują odpowiednie przepisy dotyczące projektowania, budowy i eksploatacji zbiorników przeciwpowodziowych. Każda budowla hydrotechniczna narażona jest na ekstremalne zjawiska klimatyczne, takie jak trzęsienia ziemi, tąpnięcia, szkodliwe oddziaływanie wahań poziomów wody. Projektowany zbiornik ma za zadanie jedynie opóźnić przejście fali powodziowej. Z założenia zbiorniki suche nie retencjonują stale wody, a zatem ich zapora nie jest narażona na stałe działanie wody. Na zaporze zainstalowane zostaną urządzenia kontrolno-pomiarowe mające umożliwić ustalenie przemieszczeń budowli i jej elementów, poziomów wód powierzchniowych i gruntowych. Celem zachowania odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa przeprowadzane będą kontrole stanu technicznego zapory i zbiornika (poza bieżącym monitoringiem). Częstotliwość i zakres kontroli zapisane zostaną w instrukcji gospodarowania wód zbiornika i będą zgodne z wymaganiami obowiązujących regulacji prawnych. Korpus zapory będzie szczelny i łączył się będzie z uszczelnieniem podłoża, co minimalizuje możliwość zniszczenia zapory. Zabezpiecza to obiekt przed wystąpieniem filtracji występującej w korpusie zapory i w podłożu mogącej naruszyć jego stateczność. Urządzenia przelewowo - upustowe są dobierane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Urządzenia te będą w stanie przepuścić

wodę 500-letnią. Zbiornik będzie wyposażony w 24h monitoring oraz w systemy ostrzegania przed awarią. Okresowe kontrole obejmują sprawdzenie wszystkich elementów obiektu. Ponadto dokonywane będą kontrole pełnej oceny stanu technicznego przez niezależną komisję (włącznie z badaniami terenowymi i obliczeniami współczynnika bezpieczeństwa). Zaznaczyć należy, iż sam projektowany suchy zbiornik przeciwpowodziowy jest jednym z elementów zwiększającym bezpieczeństwo związane z ekstremalnymi zjawiskami klimatycznymi jakimi są powodzie.

W fazie budowy, eksploatacji i likwidacji projektowanego przedsięwzięcia nie wystąpią działania mające na celu bezpośredni minimalizujący jego wpływ na zmiany klimatu. Działaniami pośrednimi będzie ograniczenie do minimum wycinki drzew oraz oświetlenia zapory, a także kompensacja przyrodnicza polegająca na nasadzeniach.

Potencjalnym źródłem hałasu będą maszyny i urządzenia pracujące na budowie oraz środki transportu w fazie realizacji zbiornika. Źródła hałasu koncentrować się będą głównie w rejonie budowy zapory i czaszy oraz zaplecza budowy. Prace ziemne będą źródłem szkodliwego oddziaływania na środowisko akustyczne, z uwagi na stosowanie ciężkiego sprzętu budowlanego. Hałas związany z transportem samochodowym nie będzie miał dużego wpływu na środowisko poza placem budowy, gdyż transport materiałów będzie głównie odbywał się po wewnętrznych drogach technologicznych. Hałas emitowany do środowiska, związany z pracą ciężkiego sprzętu budowlanego (koparki, spycharki, ładowarki, zagęszczarki) ma charakter lokalny. Oddziaływania powyższe będą ograniczone do etapu budowlanego i nie spowodują nieodwracalnych zmian w środowisku. Technologia budowy zapór wymaga odpowiedniego zagęszczenia podłoża, do czego konieczne jest zastosowanie odpowiedniego sprzętu, którego praca powoduje powstawanie wibracji. Oddziaływanie to jednak maleje wraz ze wzrostem odległości od źródła powstawania wibracji.

Zapora oraz jej eksploatacja nie stanowią zagrożenia dla klimatu akustycznego, ponieważ nie są źródłami hałasu. Jedynie funkcjonowanie obiektów im towarzyszących mogą być źródłem emisji hałasu – np. drogi. Zadaniem dróg technologicznych będzie wyłącznie obsługa obiektu oraz dojazd do pól (pastwisk). Przepustowość projektowanych dróg szacuje się na 5 pojazdów na godzinę. Przy takim natężeniu ruchu wpływ na propagację emisji zanieczyszczeń i hałasu do środowiska jest pomijalny. Wszystkie te drogi znajdują się na terenie, do którego inwestor będzie miał tytuł prawny (w czaszy zbiornika).

W trakcie realizacji przedsięwzięcia pojawiać się mogą uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń. Ewentualna emisja będzie miała charakter lokalny, ograniczony do czasu trwania prac budowlanych. Emisja spalin samochodowych oraz pyłu może powstawać zarówno na placu budowy, jak i na drogach dojazdowych prowadzących do terenu przewidzianego pod zabudowę. Emisja zanieczyszczeń gazowych przez środki transportu będzie ograniczona głównie do placu budowy, rejonu zaplecza oraz dróg dojazdowych. Dostarczanie i montaż elementów realizowane będzie przy wykorzystaniu transportu

ciężkiego oraz maszyn i urządzeń zaangażowanych w prace budowlane. W ocenie organu, biorąc pod uwagę zakres, rodzaj prac (typowe prace budowlano-montażowe) można stwierdzić, że emisje z tym związane nie spowodują trwałego, znaczącego oddziaływania na terenach będących w zasięgu ich oddziaływania. W trakcie budowy może się pojawiać emisja niezorganizowana pyłu powstająca przy pracach ziemnych i przewozach samochodowych (pylenie z powierzchni dróg dojazdowych). Eksploatacja zapory nie będzie źródłem emisji substancji zanieczyszczających do powietrza.

W zakresie wpływu planowanego przedsięwzięcia na zdrowie i warunki życia ludzi, stanowisko zajął Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu, który to w zakresie swoich kompetencji wykonuje zadania z zakresu zdrowia publicznego, w tym m. in. poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami higieny środowiska, mającym na celu ochronę zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego należy w szczególności uzgadnianie dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych. W zakresie swoich kompetencji organ ten zaopiniował pozytywnie pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych warunki środowiskowe realizacji tegoż przedsięwzięcia.

Okres realizacji przedsięwzięcia wiąże się z powstaniem zmian struktury lokalnego krajobrazu. Bezpośrednie, negatywnie postrzegane w sensie wizualnym może być występowanie i poruszanie się pojazdów ciężkich i występowanie przenośnych obiektów budowlanych, czy wznoszenie poszczególnych obiektów budowlanych. Oddziaływanie to jednak jest ograniczone do etapu realizacji inwestycji i po zakończeniu prac teren zostanie uporządkowany. Naturalny krajobraz harmonijny w wyniku odsłonięcia powierzchni i realizowanych prac będzie miał cechy krajobrazu dewastacyjnego. W wyniku przeprowadzonej wycinki zostaną usunięte drzewa. Struktura krajobrazu poprzez realizację wycinki drzew straci walor zróżnicowanej struktury. Po fazie realizacji nastąpi renaturyzacja krajobrazu (poprzedzona działaniami naprawczymi w czaszy). Jedynym obiektem o wysokich walorach kulturowych, który znajduje się na terenie zbiornika jest kamienny most drogowy dwuprzęsłowy w km 9+204 Bystrzyca Dusznickiej. Wnioskodawca po uzgodnieniach z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków zdecydował o pozostawieniu mostu w niezmienionej postaci (zrezygnowano z jego rozbiórki). Sztuczne zbiorniki wodne powstające w wyniku przegrodzenia doliny rzecznej budowlą hydrotechniczną mogą mieć wpływ na zmianę krajobrazu doliny rzecznej. Obszar o maksymalnym poziomie piętrzenia wyłączony będzie z zabudowy i intensywnego rolnictwa. Na terenie tym wytworzą się nowe siedliska bogate w florę i faunę. Krajobraz po naturalnej renaturyzacji terenu, na terenie zalewowym będzie miał cechy krajobrazu naturalno – łąkowego. Sama budowla hydrotechniczna będzie cechowała się krajobrazem kulturowym, harmonijnym i będzie nowym obcym elementem krajobrazu. Efekt ten zostanie podkreślony drogami wewnętrznymi

w tym drogą poprowadzoną po koronie zapory oraz kaskadą betonową. Negatywny wpływ na krajobraz zostanie złagodzony poprzez obsianie trawą zapory ziemnej i oszczędne zastosowanie elementów betonowych i żelbetonowych w jej budowie. Zapora będzie miała charakter podłużnego, zadarnionego nasypu ziemnego. Zapora ziemna stanie się dominantą w jej najbliższym otoczeniu, i ze względu na to że będzie to zbiornik suchy widoczna będzie od strony czaszy i od strony odpowietrznej. Większa ekspozycja będzie miała miejsce od strony odpowietrznej. Zapora zamknie przewężenie doliny Bystrzycy, zatem od strony południowo - wschodniej będzie zamknięty widok na dolinę Bystrzycy Dusznickiej. Skarpy o łagodnych nachyleniach, pokrytych humusem i obsianych mieszankami traw, najmniej ingeruje w otaczający teren, naturalnie wpisując się w zbocza doliny.

Na obszarze objętym maksymalnym poziomem piętrzenia znajduje się pięć stanowisk archeologicznych. Dlatego też na etapie budowy zbiornika zostaną przeprowadzone archeologiczne badania ratunkowe. Prace prowadzone będą pod nadzorem i za zgodą Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. W przypadku odkrycia przedmiotów przypuszczalnie zabytkowych, wstrzymane zostaną roboty ziemne mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot. Sam przedmiot i miejsca jego odkrycia, zostanie zabezpieczone. O sytuacji takiej niezwłocznie powiadomiony zostanie Wojewódzki Konserwator Zabytków. Podkreślenia również wymaga fakt, iż Wnioskodawca zrezygnował z rozbiórki zabytkowego mostu, o czym mowa powyżej.

W Raporcie podano wyniki ze skumulowanej oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia z innymi obiektami hydrotechnicznymi w dorzeczu Nysy Kłodzkiej. Oceniając skalę skumulowanego wpływu przedsięwzięcia z innymi obiektami hydrotechnicznymi na charakterystykę fizyczną części wód w zakresie wskaźników hydrologicznych i morfologicznych posłużono się metodyką, służącą wyznaczania silnie zmienionych części wód, zawartą w opracowaniu pn.: „Weryfikacja wskaźników dla przeprowadzenia oceny stanu ilościowego i morfologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wraz ze zmianą ich wartości progowych dla uściślenia wstępnego wyznaczenia silnie zmienionych części wód”. Błachuta J., Jarzabek A., Kokoszka R., Sarna S., KZGW, Warszawa. 2006. Zastosowana metodyka umożliwi ocenę skali wpływu przedsięwzięcia na charakterystykę fizyczną części wód. Metodyka ta opiera się na wskaźnikach hydrologicznych i morfologicznych. W przedłożonym materiale dowodowym posłużono się wskaźnikiem określającym łączną sumę poborów bezzwrotnych wód powierzchniowych odniesionych do przepływu średniego niskiego z wielolecia „pseudonaturalnego” w przekroju zamykającym zlewnię części wód, wskaźnikiem zachowania kryterium przepływu nienaruszalnego, łączną długością obwałowań cieków istotnych w zlewni części wód odniesiona do sumarycznej długości brzegów istotnych, sumaryczną wysokością zinwentaryzowanych budowli piętrzących odniesioną do sumy spadów cieków istotnych w zlewni części wód, sumaryczną długością części cieku

na odciętych przez budowle poprzeczne o określonym spadzie odniesioną do długości wszystkich cieków istotnych, łączną długością odcinków rzek, na których prowadzone były prace regulacyjne. Przedstawione wskaźniki umożliwiają scharakteryzowanie przestrzennej skali przedsięwzięcia.

Z oceny wynika, iż suchy zbiornik nie powoduje poboru bezzwrotnego wód, zatem wskaźnik określający łączną sumę poborów bezzwrotnych wód powierzchniowych odniesioną do przepływu średniego niskiego z wielolecia „pseudonaturalnego” (1960-1980) w przekroju zamykającym zlewnię części wód nie zmienia się. Suchy zbiornik przepuszcza bez piętrzenia wody odpowiadające Q60%. Oznacza to, że do tej wielkości przepływu zachowany jest przepływ naturalny w rzece, co automatycznie gwarantuje zachowanie przepływu nienaruszalnego. Suchy zbiornik nie wprowadza nowych obwałowań cieków. Planowany w ramach niniejszego zamierzenia wał boczny zlokalizowany jest w znacznej odległości od cieków, bo ponad 200 m. Wał służyć będzie ochronie nowo powstającego osiedla przed wodami spiętrzonymi w zbiorniku. Nie zwiększa zatem obwałowania cieków i nie wpływa na warunki hydromorfologiczne cieków. A zatem uznać można, iż wskaźnik (łączna długość obwałowania cieków istotnych w zlewni części wód odniesiona do sumarycznej długości brzegów cieków istotnych) nie wykaże wpływu zbiornika na oddziaływanie skumulowane w zlewni. Wskaźniki dotyczące: sumarycznej wysokości zinwentaryzowanych budowli piętrzących odniesionej do sumy spadów cieków istotnych w zlewni części wód oraz sumarycznej długości części cieków odciętych przez budowle poprzeczne o spadzie $h > 0,4$ m dotyczą progów, jazów i zbiorników retencyjnych. Do obliczenia tych wskaźników potrzebna jest właściwość określana jako spadek. Spadek liczyć należy od wysokości zwierciadła wody od strony dolnej wody przy średnich niskich stanach wód do wysokości krawędzi budowli wodnej, a dla zbiornika jest to różnica pomiędzy normalnym poziomem piętrzenia a poziomem wody dolnej. Suchy zbiornik posiada upust dolny równo z korytem rzeki i nie ma cechy fizycznej określanej mianem spadku. Jedynym wskaźnikiem, który się zmienia jest łączna długość odcinków rzek, na których prowadzone były prace regulacyjne (zabudowa podłużna oraz udokumentowana zmiana biegu rzeki) odniesiona do sumarycznej długości cieków istotnych. Z analizy wynika, iż wartość tego wskaźnika, uwzględniając zbiornik, wyniesie 0,18 bez współczynnika korygującego. A zatem wyniki obliczeń, oszacowane dla najgorszego przypadku tj. bez współczynnika korygującego wskazują, że wskaźnik ten nie przekroczy wartości progowej równej 0,5.

Granica obszaru objętego zalewem przy maksymalnym poziomie piętrzenia znajduje się 1,5 km od granicy państwa. Zlewnia Bystrzycy Dusznickiej jest zlewnią graniczną (granica z Republiką Czeską). Zlewnię tą od granicy państwa oddzielają szczyty Gór Orlickich. Suchy zbiornik „Szalejów Górny” nie wpływa w żaden sposób na ciek powyżej granicy zalewu o maksymalnym poziomie piętrzenia. W związku z brakiem oddziaływań w górnych partiach cieków nie może wystąpić żadne transgraniczne oddziaływanie

na środowisko, gdyż spływ wód odbywa się do wnętrza państwa. Wszelkie zidentyfikowane oddziaływania albo zamykają się w czaszy zbiornika albo mają obszar potencjalnego oddziaływania zlokalizowany poniżej zapory i pozostają bez wpływu na rzeki graniczne.

Na podstawie przedłożonej dokumentacji, w której uwzględniono analizę oddziaływań i potencjalnych zagrożeń środowiskowych związanych z realizacją i eksploatacją inwestycji oraz wskazano szereg działań niezbędnych do podjęcia celem zabezpieczenia i zminimalizowania potencjalnych negatywnych oddziaływań, organ zdecydował o nałożeniu warunków realizacji przedsięwzięcia wymienionych w sentencji niniejszej decyzji.

Warunek punktu I.2.1 nałożono w celu zminimalizowania płoszenia i niepokojenia zwierząt, w szczególności ptaków i nietoperzy, podczas ich wieczornego i nocnego żerowania na terenach znajdujących się w sąsiedztwie miejsca realizacji inwestycji.

Warunek punktu I.2.2 określono, ponieważ w trakcie analizy proponowanych wariantów przedsięwzięcia ustalono, że wariant z ograniczonym zakresem wycinki drzew, tj. z wycinką w strefie prawdopodobieństwa zalewu $Q_p=10\%$, jest wariantem najkorzystniejszym dla środowiska – ograniczenie terenów objętych wycinką ograniczy utratę miejsc bytowania zwierząt.

Warunek punktu I.2.3 nałożono w celu ograniczenia negatywnego wpływu przedsięwzięcia na gatunki zwierząt, zwłaszcza ptaki w trakcie okresu lęgowego [prawie wszystkie gatunki ptaków przebywające na terytorium Polski podlegają ochronie gatunkowej w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348), w stosunku do których obowiązują określone zakazy, m.in. zakaz niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania]. W przypadku konieczności wycinki przedmiotowych drzew w okresie lęgowym ptaków (w terminie od 15 marca do 15 sierpnia), w sytuacji gdy nadzór ornitologiczny stwierdzi zasiedlenie drzewa przez ptaki, Inwestor winien uzyskać zezwolenie właściwego organu w trybie art. 56 ustawy o ochronie przyrody na ww. czynność zakazaną w stosunku do gatunków chronionych lub wstrzymać wycinkę do czasu zakończenia lęgów (co winno zostać potwierdzone przez ornitologa).

Warunek punktu I.2.4 nałożono w celu ochrony gatunków nietoperzy, które mogą wykorzystywać drzewa jako miejsca schronień - obecność specjalisty gwarantować ma, że nie zostaną ścięte drzewa, w których obecne są nietoperze.

Terminy określone w punktach I.2.5, I.2.17, I.2.24 oraz I.3.4 i I.3.5 wskazano w celu ochrony głowacza białołetwego *Cottus gobio* i minoga strumieniowego *Lampetra planeri*, podlegających ochronie gatunkowej w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, wymienionych w załączniku II ww. Dyrektywy Siedliskowej – prace powinny być prowadzone poza okresem tarła tych gatunków, która przypada w okresie od 1 marca do 30 maja. Ponadto prace winny być

maksymalnie ograniczone w okresie od 1 września do końca lutego z uwagi na okres migracji i rozrodu pstrąga potokowego *Salma trutta fario*, gatunku który nie jest objęty ochroną prawną, stanowi jednak istotny składnik wód w zakresie gospodarki rybackiej.

Warunek punktu I.2.6 ma na celu ochronę płatów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I *Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.U.E.L92.206.7, Dz.U.U.E-sp.15-2-102 z późn. zm.)*, tj. *91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, 9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, * 9180 jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis-Acerion pseudoplatani*). Zinventaryzowane w obrębie przedsięwzięcia powierzchnie siedliska 9170 to 3 płaty o łącznej powierzchni ok. 2,42 ha, a siedliska *91E0 – 1 płat o powierzchni 5 ha, natomiast siedlisko *9180 to 1 płat o powierzchni 7 ha. W związku z realizacją inwestycji zniszczeniu (na skutek wycinki) ulegnie ok. 1,45 ha siedliska *91E0 oraz ok. 0,5 ha siedliska *9180. W obrębie planowanej inwestycji stwierdzono także występowanie 4 płatów siedliska 6430 ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne o łącznej powierzchni 1,05 ha oraz 3260 nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*) o powierzchni ok. 2 ha, które zostaną zniszczone w trakcie realizacji inwestycji, z uwagi na brak możliwości zaplanowania prac w sposób umożliwiający ich zachowanie. Ponadto w stosunku do tych siedlisk nie wskazano działań minimalizujących z uwagi na fakt, iż w przypadku siedliska 3260 nie stwierdzono występowania włosieniczników na badanym odcinku rzeki, natomiast w stosunku do siedliska 6430 uwzględniono możliwość szybkiej jego regeneracji po zakończeniu prac oraz dużą jego powierzchnię w regionie. Odnosząc się do wszystkich ww. siedlisk stwierdzić należy, że biorąc pod uwagę stan zachowania zinventaryzowanych płatów siedlisk przyrodniczych, ich zasoby w regionie oraz zakres planowanych prac ww. zniszczenia nie powinny negatywnie oddziaływać na pozostałe płaty siedlisk występujące w regionie.

Zaznaczyć należy również, iż teren inwestycji stanowi miejsce bytowania gatunku ptaka podlegającego ochronie gatunkowej w myśl *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* oraz wymienionego w załączniku I *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona) (DZ.U.U.E.L.10.20.7)* tj. puchacza *Bubo bubo*. Gatunek ten charakteryzuje się dużym zasięgiem terytorialnym, przekraczającym 10 km² i gniazduje wyłącznie w środowisku leśnym lub skalnym. Natomiast jego żerowiska stanowią tereny otwarte. W związku z powyższym realizacja inwestycji nie powinna spowodować zniszczenia miejsc rozrodu tego gatunku, a jedynie ewentualne, chwilowe ograniczenie dostępu do potencjalnych miejsc jego żerowania.

Warunki punktów I.2.7 – I.2.9 mają na celu ochronę zieleni wysokiej i stanowią wypełnienie obowiązków wynikających z art. 82 *ustawy o ochronie przyrody*. Konieczność prowadzenia prac ręcznie w obrębie brył korzeniowych (punkt I.2.7) ma je zabezpieczyć przede wszystkim przed uszkodzeniami mechanicznymi. Natomiast warunki punktów I.2.8 i I.2.9 mają chronić zieleń wysoką przeznaczoną do pozostawienia przed uszkodzeniem przez sprzęt oraz przed niekorzystnymi zmianami wynikającymi ze zbyt dużego zagęszczenia gruntu w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Warunki punktów I.2.10 i I.2.11 mają na celu ochronę gleby wraz z wykształconą warstwą zieleni niskiej i bankiem nasion oraz zapewnienie możliwości jej ponownego wykorzystania do tworzenia warstwy urodzajnej.

Warunek punktu I.2.12 ma na celu ograniczenie śmiertelności drobnych zwierząt, w szczególności płazów, w tym gatunków objętych ochroną na mocy *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348)*, na etapie realizacji inwestycji.

Warunek punktu I.2.13 nałożono, aby zminimalizować powierzchnię terenu zajętego w związku z realizacją inwestycji i tym samym ograniczyć niszczenie warstwy urodzajnej i roślinności zielnej oraz zmniejszyć zakres wycinki drzew i krzewów.

Warunek punktu I.2.14 nałożono, aby ograniczyć użytkowanie rekreacyjne terenów położonych w obrębie czaszy zbiornika, a tym samym ograniczyć niepokojenie i płoszenie występujących tam zwierząt.

Warunki punktów I.2.15 i I.2.16 nałożono, aby zabezpieczyć koryta cieków przed mechanicznym uszkodzeniem przez sprzęt. Mają one także na celu zabezpieczenie organizmów żywych w cieku przed przypadkowym zabijaniem/niszczeniem oraz niekorzystnymi zmianami parametrów fizykochemicznych (uruchomienie osadów dennych, wzrost stężenia zawiesiny) i biologicznych (niszczenie miejsc rozrodu, żerowania i schronień).

Warunki punktów I.2.5 i I.2.18 – I.2.22 nałożono w celu ochrony ichtiofauny. W trakcie prowadzenia prac konieczne jest zapewnienie ciągłości przepływu wody w cieku oraz właściwych warunków bytowania ichtiofauny. Odcinkowe prowadzenie robót ma minimalizować negatywne oddziaływania związane z etapem realizacji prac – będą skupiały się one na jednym odcinku o niewielkiej długości, natomiast pozostałe odcinki cieków objęte będą mniej istotnymi oddziaływaniami pośrednimi albo pozostaną poza zasięgiem oddziaływania inwestycji i będą umożliwiały bytowanie ichtiofauny. W trakcie prac w korycie oraz prac konserwacyjnych w obrębie łapacza rumoszu niezbędne jest prowadzenie nadzoru ichtiologicznego, co winno zapobiec niekorzystnym oddziaływaniom na organizmy wodne. Zadaniem ichtiologa będzie wskazywanie właściwego sposobu prowadzenia prac, a następnie kontrolowanie prawidłowości ich wykonania, jak również obserwowanie zachowania ichtiofauny i zapewnienie wdrożenia adekwatnych działań w sytuacjach jej

zagrożających. Ponadto konieczne jest zabezpieczenie wód cieków przed zanieczyszczeniem na etapie realizacji inwestycji – ma to zapobiec zmianom warunków fizykochemicznych wody oraz warunków siedliskowych dla fauny rzecznej. Określenie „koryto rzeki” winno być rozumiane jako przestrzeń w obrębie doliny rzecznej, ograniczona czynnym przepływem wód. Ponadto ponieważ całkowite wyeliminowanie zanieczyszczenia wody zawiesiną może być niemożliwe, nałożono warunek punktu I.2.21, który nakazuje monitorowanie stężenia tego zanieczyszczenia i – w razie potrzeby – wprowadzenie przerw w pracy, które pozwolą na zmniejszenie stężenia tego zanieczyszczenia w cieku.

Zastosowanie działań, o których mowa w punkcie I.2.23 ułatwić ma wkraczanie roślinności zielnej pożądanych gatunków na obszar objęty pracami. Ma to również zapobiec spontanicznemu wkraczaniu do doliny rzecznej roślin gatunków inwazyjnych.

Warunki punktów I.2.25, I.3.11, II.2.3, II.2.5 nałożono w celu uzyskania przez organ uzgadniający informacji na temat zakresu i sposobu przeprowadzonych działań, co stanowić będzie uzupełnienie dokumentacji dotyczącej realizacji przedsięwzięcia oraz w celu uzyskania potwierdzenia udziału właściwego specjalisty w realizacji zapisów decyzji, co powinno zapewnić właściwą ochronę siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt. W razie stwierdzenia podczas badań nieprzewidywanego wcześniej zwiększenia negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze, możliwe będzie wskazanie i podjęcie dodatkowych działań minimalizujących te oddziaływania.

Warunek punktu I.2.26 nałożono w celu ochrony przed zniszczeniem miejsc rozrodu i schronień oraz ochrony młodych osobników bobra *Castor fiber* i wydry *Lutra lutra* podlegających ochronie gatunkowej w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, wymienionych w załączniku II ww. Dyrektywy Siedliskowej. Udział specjalisty ma gwarantować, że prace zostaną wykonane bez szkody dla ww. gatunków, a także że w przypadku sytuacji nieprzewidywanych podjęte zostaną właściwe działania, które zminimalizują ryzyko negatywnego oddziaływania na te gatunki.

Ochrona powierzchni ziemi łącznie z glebą i rzeźbą terenu polega na zapobieganiu i przeciwdziałaniu ich niekorzystnym zmianom (degradacji, dewastacji), a w razie uszkodzenia lub zniszczenia na przywróceniu do właściwego stanu. Jednym z czynników przekształceń geomechanicznych powierzchniowej warstwy ziemi, prowadzącym do jej degradacji jest ruch ciężkiego sprzętu (samochodów, dźwigów, maszyn), a także zebranie mas ziemnych oraz składowanie elementów konstrukcyjnych bezpośrednio na powierzchni gruntu. Ugniatanie gleby przez ciężki sprzęt powoduje wzrost jej zagęszczenia, które redukuje przestrzeń między cząsteczkami gleby, przez co gleba częściowo lub całkiem traci swoje zdolności chłonne. Wypełnienie warunków określonych w pkt. I.2.27 – I.2.29 przyczyni się do zminimalizowania ujemnego oddziaływania prac prowadzonych w fazie budowy przedsięwzięcia na środowisko glebowe.

Ze względu na złożony charakter inwestycji, oraz dla zwiększenia bezpieczeństwa powszechnego i właściwego użytkowania zbiornika i wyeliminowania ryzyka błędu, organ zdecydował o nałożeniu warunków określonych w punktach I.2.31 – I.2.32.

Oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne w trakcie prowadzenia prac budowlanych może być związane z przedostaniem się zanieczyszczeń, między innymi związków ropopochodnych. Istotna jest właściwa lokalizacja zaplecza budowy, porządkowanie terenu, utrzymywanie urządzeń w pełnej sprawności technicznej, a w razie awarii sprzętu podjęcie działań niwelujących zanieczyszczenie. Zaplecze budowy nie może znajdować się na terenie czaszy zbiornika, pomimo dużej niezamieszkałej powierzchni, ponieważ stanowi teren zalewowy, a zalanie maszyn może doprowadzić do zanieczyszczenia terenu i wód. Stąd, w celu ochrony środowiska gruntowo – wodnego oraz wykluczenia przedostawania się zanieczyszczeń (w szczególności substancji ropopochodnych) do środowiska wodnego i do gleby nałożono warunki określone w punktach I.2.33 – I.2.38.

Celem ochrony koryta rzeki nałożono warunek określony w punkcie I. 2.30.

Roboty związane z budową zbiornika mogą powodować krótkotrwałe i przemijające obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe na skutek konieczności wykonania niezbędnych odwodnień w trakcie robót ziemnych i prac budowlanych. Dlatego, dla ochrony stanu jakościowego i ilościowego wód gruntowych, organ zdecydował o nałożeniu warunku określonego w punkcie I.2.39.

Warunki punktów I. 2.40 – I. 2.41 nałożono dla ograniczenia uciążliwości w zakresie wpływu przedsięwzięcia na klimat akustyczny oraz emisje zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.

Warunki wymienione w punktach I.2.42. – I.2.43 nałożono w celu zapewnienia właściwego gospodarowania odpadami powstałymi na etapie realizacji inwestycji.

Określony w punkcie I.3.1 warunek ma na celu ograniczenie okresu piętrzenia wody w zbiorniku, ponieważ w tym czasie utrudniona będzie migracja organizmów żywych przez zbiornik oraz występowały będą odmienne warunki siedliskowe (zmiany temperatury, stopnia natlenienia). Aby skala tego ograniczenia i tych zmian nie wpływała w istotny sposób na organizmy żywe, przetrzymywanie wody w zbiorniku nie powinno trwać dłużej niż 7 dób, poza sytuacjami nadzwyczajnymi, (przetrzymywanie wody przy maksymalnym piętrzeniu przez okres 2 dób, a następnie stopniowy odpływ wody ze zbiornika). Ograniczenie to jest zgodne ze wskazanym w przedłożonej dokumentacji okresem przetrzymywania fali powodziowej – wskazano, że maksymalne piętrzenie w zbiorniku będzie utrzymanie przez okres nie dłuższy niż 46,3 h, czyli niepełne 2 doby (sytuacja taka dotyczy wody o prawdopodobieństwie wystąpienia 0,1 %, czyli tzw. wody tysiącletniej). Po tym czasie (lub wcześniej) następować będzie stopniowe spuszczenie wody ze zbiornika. Cały proces nie będzie trwał dłużej niż 7 dób – wskazanie to uwzględnia także konieczność przetrzymywania wody w zbiorniku, by uniknąć nakładania się fal powodziowych na Bystrzycy Dusznickiej

i Nysy Kłodzkiej (fala na Nysie Kłodzkiej nie trwa na tyle długo, by konieczne było przetrzymywanie wody w zbiorniku dłużej niż 7 dób).

W celu ochrony organizmów wodnych organ zdecydował o nałożeniu warunku określonego w punkcie I.3.3.

W celu utrzymania możliwości migracji ichtiofauny przez urządzenia spustowe, nałożono warunki punktów I.3.6 i I.3.7.

Wskazany w punkcie I.3.8 sposób wykorzystania zbiornika uwzględnia jego podstawową funkcję, tj. gotowość do przyjęcia fali powodziowej, która wyklucza możliwość występowania zieleni wysokiej. Pomimo pełnienia tej funkcji możliwe jest rolnicze użytkowanie w okresach pomiędzy przejściami fal powodziowych. Taki sposób wykorzystania zbiornika, z uwzględnieniem metod i terminów koszenia, będzie sprzyjał zasiedlaniu tego terenu przez bezkręgowce, w tym m. in. przez gatunki motyli oraz ptaki gatunków łąkowych (np. derkacza *Crex crex*). Natomiast wskazane w punktach I.3.9 ograniczenia dotyczące sposobu wykorzystania łąpacza rumoszu wynika z konieczności ochrony ichtiofauny bytującej w jego obrębie – zbiornik nie może być wykorzystywany wędkarsko.

Warunek punktu I.3.10 nałożono, aby ograniczyć oddziaływania światłem w obrębie inwestycji, które mogłyby negatywnie wpływać na zwierzęta, w tym m. in. zakłócać dotychczasowy sposób bytowania owadów, nietoperzy i ptaków.

Warunki określone w części I.4.1 – I.4.4 nałożono w celu zminimalizowania wpływu inwestycji na ichtiofaunę. Utrzymanie przepływu nienaruszalnego określonego w punkcie I.4.1 niezbędne jest do utrzymania warunków bytowania ichtiofauny (utrzymanie minimalnego przepływu na tym poziomie jest także konieczne na etapie eksploatacji, co wskazano w punkcie I.3.2). Warunki punktów I.4.2 - I.4.4 mają na celu zapewnienie możliwości migracji ichtiofauny przez nowo powstałe budowle i urządzenia. Zaplanowany ciąg zastawek ma spowolnić i zróżnicować przepływ wody, co umożliwić będzie pokonanie kanału spustowego przez ichtiofaunę i stworzy w strefie przydennej miejsca odpoczynku dla organizmów. Określona w punkcie I.4.4 minimalna szerokość kratownic umożliwi ma wędrówkę wszystkim gatunkom ryb zamieszkującym Bystrycę Dusznicką.

Warunek określony w punkcie I.4.5 nałożono, aby zminimalizować przekształcenia w obrębie koryta ciek, które mogłyby skutkować niekorzystnymi zmianami warunków siedliskowych dla ichtiofauny. Przede wszystkim służyć ma to zachowaniu jak największej liczby miejsc rozrodu, żerowania i odpoczynku.

Warunek punktu I.4.6 nałożono celem właściwego użytkowania wydobytych mas ziemnych oraz dla zminimalizowania zniszczeń pokrywy glebowej i ochrony środowiska gruntowo – wodnego.

Planowane przedsięwzięcie do przepływu około 15 m³/s nie stwarza żadnych oddziaływań na środowisko wodne i od wody zależne. Zachowany jest wtedy przepływ

naturalny taki sam jakby nie było zapory. Stąd organ zdecydował o nałożeniu warunku określonego w punkcie I.4.7.

Warunek punktu I.4.8 nałożono dla ochrony istniejącej roślinności nadbrzeżnej i stworzenia potencjalnych siedlisk roślin i zwierząt.

Wskazany w Raporcie obowiązek monitoringu stateczności budowli ziemnej, wynika z obowiązującej obecnie regulacji prawnej i służy do kontroli stanu technicznego obiektu od momentu rozpoczęcia budowy.

Zgodnie z § 119 rozporządzenia Ministra Środowiska z 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 86, poz. 579), budowle hydrotechniczne wyposaża się, w zależności od potrzeb, w urządzenia kontrolno-pomiarowe umożliwiające obserwacje i pomiary:

- 1) przemieszczeń i odkształceń budowli hydrotechnicznej, jej podłoża oraz przyległego terenu;
- 2) naprężeń w konstrukcji budowli hydrotechnicznej;
- 3) poziomów i ciśnień wód podziemnych oraz procesów filtracji zachodzących w budowli hydrotechnicznej, jej podłożu i przyczółkach;
- 4) stanów wody górnej i wody dolnej oraz stanu wód na głównych dopływach;
- 5) zmian dna i brzegów;
- 6) zjawisk lodowych;
- 7) zjawisk meteorologicznych.

Stąd też Wnioskodawca, celem zapewnienia wymaganej przepisami kontroli bezpieczeństwa zapory, wykona przekroje kontrolno-pomiarowe wyposażone w repery powierzchniowe, repery wgłębne filary obserwacyjne, piezometry, szczelinomierze i sondy ciśnieniowe (do pomiaru poziomu wody na zbiorniku). Zapora zostanie wyposażona w urządzenia kontrolno-pomiarowe w celu prowadzenia: kontroli przemieszczeń pionowych (osiadań) podłoża i korpusu zapory oraz urządzeń zrzutowych, pomiarów ciśnienia filtracyjnego pod korpusem zapory, pomiarów wydatku ewentualnie filtrujących przez korpus zapory wód, pomiarów poziomu zwierciadła wody w czaszy zbiornika i poziomu wód w rzece. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie zakresu instrukcji gospodarowania wodą (Dz. U. nr 150, poz. 1087), wykaz urządzeń pomiarowych, związanych z gospodarowaniem wodą, znajdujących się na urządzeniu wodnym zasady prowadzenia obserwacji i pomiarów zostaną określone w instrukcji gospodarowania wodami. Rozporządzenie określa również tryb powiadamiania o wystąpieniu na urządzeniu wodnym następstw niebezpiecznych zjawisk. Do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód powierzchniowych za pomocą urządzeń do jej piętrzenia niezbędny jest operat wodnoprawny i instrukcja gospodarowania wodą. Projekt instrukcji gospodarowania wodą zatwierdza organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego. Stąd organ

odstąpił od wprowadzenia w niniejszej decyzji zapisów dotyczących zasad prowadzenia obserwacji, pomiarów i monitoringu zwierciadła wód gruntowych, stateczności budowli ziemnej oraz kontrolowania w okresie wezbrań stanu podłoża i konstrukcji zapory pod względem możliwości przecieku wód zgromadzonych w zbiorniku, bowiem obowiązek prowadzenie tych obserwacji wynika z obowiązującej regulacji prawnej, a właściwym w sprawie jest organ wydający pozwolenie wodnoprawne.

Z uwagi na fakt, iż inwestor na mocy art. 75 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.) zobowiązany jest do podejmowania działań mających na celu naprawienie wyrządzonych szkód, ustalono wskazane w punkcie II warunki wykonania kompensacji przyrodniczej. Nie jest to kompensacja przyrodnicza w rozumieniu art. 35 ustawy o ochronie przyrody.

Istotnym negatywnym oddziaływaniem związanym z przedmiotową inwestycją będzie wycinka drzew i krzewów, w wyniku której zniszczonych zostanie ok. ok. 1,45 ha siedliska *91E0 oraz 0,5 ha *9180. W związku z tym nałożono obowiązek określony w punkcie II.1.1, tj. dokonanie nasadzeń na powierzchni nie mniejszej niż 3,9 ha. Celem kompensacji jest – w dłuższej perspektywie czasowej – stworzenie nowych miejsc bytowania dla gatunków zwierząt, które utraciły swoje siedliska w związku z przedmiotową wycinką. Ma to również na celu podjęcie próby odtworzenia powierzchni zniszczonych siedlisk, dlatego nasadzenia winny składać się z gatunków tworzących te siedliska. Natomiast działki wskazane w warunku zostały podane przez Inwestora jako teren przeznaczony do nasadzeń drzew.

W związku z planowanymi pracami w korycie rzeki i wiążącymi się z tym ewentualnymi zniszczeniami miejsc lęgowych pliszki górskiej *Motacilla cinerea* i pluszcza *Cinclus cinclus* gatunków ptaków wymienionych w rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt nałożono określony w punkcie II.1.2 obowiązek wykonania zastępczych miejsc lęgowych, tj. 40 budek odpowiednich dla tych gatunków.

Na obszarze projektowanego przedsięwzięcia nie odnaleziono miejsc hibernacji oraz rozrodu nietoperzy, w trakcie nasłuchów stwierdzono jednak aktywność 7 gatunków nietoperzy, m. in. takich jak: borowiec wielki *Nyctalus noctula*, karlik malutki *Pipistrellus pipistrellus*, karlik większy *Pipistrellus nathusii*, nocek rudy *Myotis daubentonii*), których obecność związana jest z migracjami, ewentualnie żerowaniem. W ocenie specjalistów wykonujących analizę przyrodniczą na potrzeby przedmiotowego Raportu nie zachodzi ryzyko utraty żerowisk nietoperzy, nie można jednak zupełnie wykluczyć ryzyka zniszczenia potencjalnych miejsc rozrodu tych zwierząt w trakcie wycinki drzew i krzewów – w związku z tym jako kompensację przyrodniczą zalecono warunkiem punktu II.1.3 wywieszenie i późniejszą konserwację 50 budek dla nietoperzy.

Warunki punktów II.2.1 i II.2.2 mają na celu sprawdzenie stanu siedlisk przyrodniczych po zakończeniu budowy zbiornika oraz ich stopnia odtwarzania. Warunek punktu II.2.4 ma na celu kontrolę efektywności zaproponowanych działań minimalizujących

negatywne oddziaływania związane z realizacją i eksploatacją inwestycji na możliwość migracji ichtiofauny. Wyniki monitoringu będą także – w przypadku zaistnienia takiej potrzeby - podstawą do wprowadzenia modyfikacji w zastosowanych urządzeniach wspomagających migrację zwierząt.

W ocenie tutejszego organu, uwzględniając uwarunkowania określone w art. 82 ust. 2 ustawy ooś, posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają w sposób wyczerpujący ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Pozwoliły wyczerpująco i wszechstronnie ocenić jego wpływ na środowisko, w tym oddziaływania skumulowane z innymi przedsięwzięciami i określić warunki realizacji przedsięwzięcia. Z oceny wynika brak istotnych kumulacji negatywnych oddziaływań. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza granicami obszarów chronionych wymienionych w art. 6 *ustawy o ochronie przyrody*, w tym poza obszarami Natura 2000. W prowadzonym dla przedmiotowego przedsięwzięcia postępowaniu, przeanalizowano możliwość wystąpienia potencjalnych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na dokonanie oceny wszystkich potencjalnych wpływów przedsięwzięcia na środowisko w tym na obszary Natura 2000, ocenę istotności oddziaływań oraz zaproponowanie adekwatnych środków minimalizujących oraz zaproponowanie alternatywnych rozwiązań w zakresie działań kompensujących negatywne oddziaływania, które w równym stopniu minimalizują oddziaływanie tego przedsięwzięcia na środowisko. Uwzględniając powyższe, tutejszy organ uznał, iż posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają w sposób wyczerpujący ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, dlatego zgodnie z punktem III niniejszej decyzji, nie nałożył obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

W toku prowadzonego postępowania w sprawie wydania przedmiotowej decyzji organ ochrony środowiska jako dowód dopuścił wszystko, co mogło przyczynić się do właściwego rozstrzygnięcia sprawy, co do istoty, a podstawą do jej rozstrzygnięcia była ocena całego materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, czym organ spełnił warunki art. 75 § 1 i art. 80 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*.

W przypadku kolizji ze stanowiskami roślin, zwierząt lub grzybów gatunków chronionych na mocy rozporządzeń Ministra Środowiska: z dnia 9 października 2014 r. w sprawie *ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), z dnia

6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348) oraz z dnia 16 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408), w stosunku do których obowiązują zakazy określone w ww. rozporządzeniach, przed rozpoczęciem prac Inwestor winien uzyskać odrębne zezwolenie właściwego organu na czynności zakazane w stosunku do tych gatunków, zgodnie z art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późn. zm.), a w przypadku uzyskania takiego zezwolenia - prace prowadzić z uwzględnieniem warunków wynikających z zezwolenia.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, wniesione za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska we Wrocławiu
Michał Jęcz

Na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. – o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 783 ze zm.) Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu zwolniony jest z opłaty skarbowej.

Otrzymują:

- ① Jarosław Macias
Sweco Hydroprojekt Kraków Sp. z o. o.
ul. Trybuny Ludów 15, 30-660 Kraków
2. Strony postępowania poprzez obwieszczenie zgodnie z art. 49 Kpa
3. a/a

Do wiadomości:

1. Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu
ul. Skłodowskiej - Curie 73/77, 50-396 Wrocław

Załącznik do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 30 września 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.54, dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzyca Dusznickiej”.

1. Cel przedsięwzięcia – zasada działania.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Szalejów Górny” na rzece Bystrzyca Dusznicka wraz z infrastrukturą towarzyszącą, w sołectwach Szalejów Górny i Szalejów Dolny, w gminie Kłodzko, powiat kłodzki, woj. dolnośląskie. Bystrzyca Dusznicka jest lewobrzeźnym dopływem Nysy Kłodzkiej. Przekrój zaporowy zbiornika został przyjęty w km 8+910 rzeki Bystrzyca Dusznicka. Administracyjnie inwestycja znajduje się na terenie gminy Kłodzko, na działkach obrębów Szalejów Górny i Szalejów Dolny.

Maksymalna pojemność powodziowa zbiornika wyniesie około 10,67 mln m³, przy piętrzeniu wody do rzędnej 342,00 m n.p.m.

Zasadą działania suchego zbiornika przeciwpowodziowego jest przechwycenie w czaszy zbiornika (ograniczonej zaporą) znaczących objętości fali powodziowej oraz umożliwienie ciągłego odpływu wody w bezpiecznej ilości dla obszarów położonych poniżej zbiornika. Odpływ wód odbywał się będzie przez upust denny zlokalizowany w zaporze, na poziomie dna rzeki. Umożliwi to odprowadzenie niskich i średnich przepływów przez czaszę zapory i swobodną migrację bentosu w dół oraz ichtiofauny w górę i w dół cieku. Poza okresami powodziowymi, rzeka swobodnie przepływać będzie korytem przez urządzenia upustowe.

Zapora zbiornika będzie zaporą ziemną z wydzieloną betonową częścią upustową. Oprócz upustu dennego, zapora wyposażona zostanie również w urządzenia przelewowe w górnej części korpusu zapory.

Podstawową funkcją zbiornika będzie gotowość do przyjęcia fali powodziowej. W okresach pomiędzy przejściami fal powodziowych, teren w obrębie zbiornika - do którego Inwestor będzie miał tytuł prawny - częściowo wykorzystywany będzie rolniczo, tj. jako pastwisko lub łąki kośne.

2. Zakres prac i podstawowe parametry techniczne przedsięwzięcia:

2.1 Zapora – zakres prac.

Zakres prac podstawowych obejmuje:

- wykonanie grodzy ziemnej i z grodzie stalowych w celu wykonania urządzeń upustowych,
- wymianę gruntów pod zaporę
- wykonanie przesłony przeciwfiltracyjnej,
- wykonanie korpusu zapory, ubezpieczenie skarpy odwodnej i odpowietrznej zapory.

2.2 Wał boczny

Wał boczny służy ochronie przed zalaniem nowopowstającego osiedla wodami spiętrzonymi w zbiorniku. Projektowany wał będzie miał koronę szerokości 5,0 m na rzędnej tej samej,

co korona zapory, nachylenie skarp 1:3 i wykonany będzie w tej samej technologii co zapora. Wyposażony będzie w przepust wałowy z klapą zwrotną. Przepust ten będzie odprowadzał wody opadowe spływające z terenu i gromadzące się przy wale. Na wypadek katastrofalnego wezbrania, klapa zwrotna zabezpieczy teren osiedla przed zalaniem. Wody z przepustu odprowadzane będą projektowanym rowem bezpośrednio do koryta Bystrzycy Dusznickiej.

2.2 Urządzenia przelewowo - upustowe:

Urządzenia przelewowo-spustowe składają się ze spustu dennego oraz przelewu bocznego z kaskadą. Woda będzie płynąć wschodnią nitką spustu dennego. Służą one do bezpiecznego przepuszczania wód rzeki przez zapórę. Urządzenia spustowe zaprojektowano w formie dwóch prostokątnych przewodów jako konstrukcję żelbetową działającą bezciśnieniowo (ze swobodnym zwierciadłem wody). Przewody zlokalizowane będą w trasie koryta rzeki i zapewnią ciągłość zwierciadła wody między górnym i dolnym stanowiskiem zapory. Wlot do każdego ze spustów będzie przewężony i wyposażony w sterowane zamknięcia płaskie.

W dniu spustu dolnego znajdują się przewężenia wyposażone w progi, które zwiększą różnorodność przepływu wody przez kanał i dostarczą schronień dla przemieszczających się przez niego ryb. Kanał mieści średni roczny przepływ SSQ. Obok kanału zaprojektowana została półka, umożliwiająca przejście przez spust ludziom i zwierzętom. Dolny spust wyposażony zostanie również w zamknięcia remontowe składających się z prowadnic wykonanych z ceowników oraz zasuw. Spust górny przewidziany jest do pracy w warunkach powodziowych oraz przy niedrożności przewodu dolnego. Na wylocie z upustów zaprojektowano nieckę wypadową wraz z szykanami. W celu przeprowadzenia wód remontowych zaprojektowano dodatkowy rurociąg stalowy wraz z kołnierzem zaślepiającym umieszczonym pod górnym upustem.

2.2.1 Przelew – zakres prac obejmuje:

- wykonanie żelbetowego przelewu wraz z kaskadą i niecką wypadową oraz korytem odpływowym do Bystrzycy Dusznickiej. Jest to przelew otwarty, bez zamknięć, zaliczany hydraulicznie do przelewów o ostrej krawędzi.

2.2.2 Urządzenia upustowe zakres prac obejmuje:

- wykonanie dwóch żelbetowych spustów,
- wykonanie żelbetowej niecki wypadowej

2.3 Komora zamknięć

Nad wlotami do spustów zaprojektowano komorę zamknięć mieszczącą napędy hydrauliczne wraz z zasilaczami dla każdego ze spustów oraz plac manewrowy. Dojazd do placu manewrowego zapewniony będzie poprzez zjazdy z półki roboczej zapory. Do komory zamknięć zapewniono dostęp poprzez galerię komunikacyjną, usytuowaną w bloku ponad spustami dennymi. Wejście do galerii komunikacyjnej znajdować będzie się w rejonie niecki wypadowej. Do komory możliwe będzie również dojście od strony czaszy zbiornika przez drzwi wodoszczelne. Komora zasuw będzie posiadała automatyczną wentylację.

2.4 Krata na wlocie do upustu dennego

Przed wlotem do upustu dolnego znajdować się będzie krata, która ma na celu zabezpieczyć przed dostaniem się do niego większych elementów, które mogłyby go zatkać.

W celu czyszczenia i konserwacji kraty przewidziano dojazd rampą o szerokości około 3,0 m oraz pomostem znajdującym się ponad kratą.

2.5 Zasuwy upustów i sposób ich sterowania

Wloty do obu spustów dennych zostaną wyposażone w zasuwy. Obecność zasuw jest niezbędna i służy m.in. zamknięciu spustów na czas remontu, a także w sytuacjach nadzwyczajnych.

2.6 Łapacz rumoszu

Zadaniem łapacza rumoszu jest ochrona spustów zapory przed zasypywaniem rumowiskiem rzeczonym.

Zasada działania:

- przy niskich przepływach do SSQ woda płynie korytem,
- przy przepływach powodziowych, które niosą dużo rumowiska, wykorzystywany jest niski i łagodny brzeg (który służy jako przelew), poza tym zaznaczenia wymaga fakt, że łapacz rumoszy posadowiony będzie na wprost napływu wody (koryto zakręca w tym miejscu o 90 stopni) - ma to spowodować, że rumowisko wleczone będzie wpadać do łapacza i w nim się osadzać, a woda swobodnie przelewać przez przeciwną, umocnioną groblę,
- gdy zwierciadło wody będzie poniżej korony grobli, nadmiar wody spłynie przez ustawioną zastawkę - zastawka ustawiana będzie do poziomu rumowiska w łapaczu, po jego wypełnieniu, ma być opróżniany, a zastawka obniżana,

2.7 Budynek administracyjny

Budynek administracyjny z zapleczem technicznym powstaje, jako nowa siedziba Inspektoratu spełniająca obecne wymagania techniczne (łącznie i zdalny nadzór nad pozostałymi zaporami). Budynek administracyjny będzie też jedną z central sterowania systemem ostrzegania. Aparatura kontrolno-pomiarowa będzie połączona z tym budynkiem, co daje możliwość ciągłego nadzoru nad zaporami.

2.8 Budowa linii SN

Linia średniego napięcia 20 kV koliduje z osią zapory, będzie na tym odcinku rozebrana i wykonana w nowym miejscu, częściowo jako podziemna.

2.9 Drogi

W ramach zamierzenia planuje się wykonanie dróg dojazdowych oraz dróg eksploatacyjnych, służących do nadzoru i utrzymania zbiornika.

2.10 Roboty korytowe:

- wykonanie na Bystrzycy Dusznickiej 15 opasek z narzutu kamiennego, profilowanie skarp oraz likwidację odsypisk,
- przebudowę oraz ubezpieczenie koryta Bystrzycy Kłodzkiej wraz z wykonaniem odcinka przejściowego poniżej zapory, w tym przełożenie koryta rzeki (doprowadzenie do spustów) i jego umocnienie,
- odcinkowy zasyp starego koryta Bystrzycy Kłodzkiej od zabytkowego mostu do zapory,
- wykonanie łapacza rumoszu – budowla ziemna z zastawką konstrukcji stalowej z elementami betonowymi i drewnianymi,
- rozbiórka obiektów mostowych i budynków gospodarczych,

- wykonanie przejazdów w bród oraz zjazdu do koryta odpływowego,
- ubezpieczenie ujściowego odcinka potoku Cicha.

2.11 Roboty w czasie zbiornika i w sąsiedztwie czaszy:

- zebranie w trakcie realizacji zbiornika mas ziemnych, które zostaną wykorzystane do budowy korpusu zapory i obiektów towarzyszących,
- rozbiórka budynków gospodarczych poniżej zapory,
- doprowadzenie mediów do miejsca lokalizacji budynku administracyjnego przy zaporze oraz rozproszanie mediów na zaporze,
- przebudowa linii SN 20kV, budowa nowych słupów,
- budowa stacji transformatorowej o mocy tymczasowej i docelowej,
- zabudowa agregatu prądotwórczego dla rezerwowego zasilania,
- przebudowa linii NN w miejscach kolizji z projektowanymi elementami,
- budowa sieci teletechnicznej wraz z aparaturą kontrolno-pomiarową i przesyłem danych na odległość,
- budowa systemu monitoringu wizyjnego,
- przebudowa sieci wodociągowej (niemagistralnej), gazowej (przyłącza o ciśnieniu nie większym od 0,5 MPa).

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska we Wrocławiu
Michał Jęcz